

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXV
Číslo 2
12 Kč

ÚNOR 2024

KOJETÍN V LOŇSKÉM ROCE LÁMAL INVESTIČNÍ REKORDY!

Rok 2023 byl z pohledu investic do městské infrastruktury výjimečný. O konkrétní informace jsme požádali starostu města Leoše Ptáčka.

Pane starosto, jaké významné počiny se Kojetínu podařily zrealizovat? O investice jakého charakteru se jednalo?

Neřekl bych, že rovnou zrealizovat. My jsme byli mimořádně úspěšní, ale ne všechny výsledky jsou k dnešku patrné i pro běžného občana.

Jak tomu máme rozumět?

Vloni jsme dokázali k realizaci největší množství pro-

jektů připravit. Spatřit světlo světa bude mnohým dopřáno až v letech příštích. Pokud mám vysvětlit výraz rekordní, pak se jedná o počet dotovaných projektů, kterých jsme u jednotlivých poskytovatelů dotací dokázali obhájit celkem jedenáct, a stejně tak celková výše dotačních peněz, 100 milionů korun! Toto je číslo, které v porevoluční historii Kojetína v jednom roce nemá obdoby.

Vloni jsme dokázali připravit k realizaci největší množství projektů, celková výše dotačních peněz, 100 milionů korun, nemá v porevoluční historii Kojetína obdoby.

Některé projekty se v loňském roce zrealizovat podařilo, je to tak?

Ano, dokončené investice byly v roce 2023 v celkové výši téměř sedmdesát milionů korun. Z tohoto hlediska se i tak jednalo o období vysoko nad průměrem. Akcí roku byla revitalizace jedné z budov mateřských škol. Značnou zátěží pro rozpočet města byly rekonstrukce kotelen pro bytové domy, vloni přišlo na řadu sídliště Sever. Zefektivnili jsme veřejné osvětlení přibližně v polovině města. Rekonstrukcí prošlo sedm bytů v domech s pečovatelskou službou. Zpracovali jsme na obnově autoparku pro centrum sociálních služeb a hasiče, renovovali jsme chodníky a místní ko-

Akcí roku byla revitalizace jedné z budov mateřských škol. Výjimečnými počiny jsou adaptace prostor pro zdravotnickou záchrannou službu a ordinaci pro zubaře.

munikace, rozšiřovali kapacitu parkovacích míst. Výjimečnými počiny jsou adaptace prostor pro zdravotnickou záchrannou službu a ordinaci pro zubaře v budově polikliniky.

Zastavme se u renovací chodníků. Které konkrétní ulice doznaly změn, je patrné. Občany by ale jistě zajímalo, jakým tempem a kde má vedení města v plánu pokračovat.

Na toto lze odpovědět jen částečně, vysvětlím na příkladu. V letošním roce jsme rekonstruovali, případně nově budovali, chodníky a parkování na ulicích Přerovská, Sladovná, Družstevní, na Komenského náměstí. Nikoli ovšem proto, že by Olomoucká nebo Padlých hrdinů byly v lepším stavu a obnovu nepotřebují, ale proto, že jsme na zmíněné zrealizované akce dokázali zajistit financování z dotačních titulů. Obecně platí to, že projekčně připravujeme celý Kojetín a postupujeme zejména ve vazbě na úspěšné žádosti o dotace. Který projekt uspěje v letošním roce, a který v letech dalších, nevíme a nedokážeme ovlivnit. Proto stanovit přesné pořadí ulic není možné.

Pokračování na další straně

Je možné "odtajnit" alespoň projekty, které máte již připraveny k realizaci v roce 2024?

To ano, dokončíme Komenského náměstí, s jistotou budeme realizovat parkoviště v Růžové ulici, dále Tržní náměstí včetně tak zvané Fortny. Tady už máme dotace nachystané k čerpání. V průběhu letošního roku budeme připraveni k realizaci teoreticky dalších až čtrnácti ulic a celých Kovalovic. Kterému projektu se dostane dotační podpory, a kde se budeme muset snažit dál v příštích letech, skutečně v tento okamžik nevím.

Ze střech dvou budov v majetku města bude jímána srážková voda a využívána k zavlažování. Toto jste možná opomněl (úsměv).

Máte pravdu, Státní fond životního prostředí masívně podporuje zadržování vody v krajině. I těchto evropských do-

Na Masarykově náměstí je kvalita vyprahlých trávníků prostřed léta bez zavlažování neudržitelná.

Projekčně připravujeme celý Kojetín a postupujeme ve vazbě na úspěšné žádosti o dotace. V průběhu letošního roku budeme připraveni k realizaci dalších až čtrnácti ulic a celých Kovalovic.

tací jsme využili. Na náměstí máme dokončeno, dešťová voda z budovy Vzdělávacího a informačního centra (pro pamětníky bývalý Okresní dům) už letos sloužila k závlaze zeleně. Sokolovnu, kde budou dešťové svody napojeny na stávající zavlažovací systémy – zeleň na náměstí Republiky a hřiště v sokolské zahradě, dokončíme na jaře. Kromě ekologického chování ze strany města vidím velký přínos zejména na Masarykově náměstí, kde je kvalita vyprahlých trávníků prostřed léta bez zavlažování neudržitelná.

Děkujeme za rozhovor a přejeme úspěšný rok 2024!

-rrkz-

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada města Kojetína se na své 32. schůzi konané dne 10. ledna 2024 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **souhlasila** se zastavením exekučního řízení v případě uvedeném v důvodové zprávě, kdy byly splněny podmínky pro zastavení řízení dle ust. §55 odst. 7 exekučního řádu,
- **schválila** uzavření příkazní smlouvy k investiční akci „Rekonstrukce KD Popůvky– energetické úspory“, jejímž předmětem je zajištění realizačního dotačního managementu projektu

a monitorovacích zpráv po dobu udržitelnosti projektu. Smlouva je uzavírána mezi příkazcem Městem Kojetínem a příkazníkem, společností Plus projekt, s.r.o., s nabídkovou cenou 59.000 Kč bez DPH,
- **vzala na vědomí** výroční zprávu o poskytování informací Městem Kojetínem za rok 2023, dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístu-

pu k informacím, v platném znění,
- **schválila** uzavření memoranda o spolupráci mezi Potravinovou bankou v Olomouckém kraji z. s. a Městem Kojetín,
- **pověřila** sociální pracovnice úseku sociálních věcí, odboru VVŠK, Městského úřadu Kojetín, koordinací sociální pomoci a distribucí potravinové pomoci lidem v nouzi na svém území.

Rada města Kojetína se na své 33. schůzi konané dne 16. ledna 2024 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** rozpočtové opatření č. 2/2024, kterým se:

zvyšují výdaje
o částku

600,00 tis. Kč

zvyšuje financování
o částku

600,00 tis. Kč

Rada města Kojetína se na své 34. schůzi konané dne 25. ledna 2024 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Restaurování soch Sv. Floriána a Sv. Vendelína na Masaryko-

vě náměstí v Kojetíně“ mezi objednatel Městem Kojetín a zhotovitelem Danielem Daubnerem za nabídkovou

cenu 478.000 Kč. Zhotovitel není plátcem DPH.

Rada města Kojetína se na své 35. schůzi konané dne 30. ledna 2024 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **souhlasila** s posledním rozpočtovým opatření roku 2023 – č. 21/2023, kterým se:

zvyšují příjmy o 11,20 tis. Kč

snižuje financování o 11,20 tis. Kč,

- **schválila** zvýšení nájemného za pronájem nebytových prostor a prostor sloužících k podnikání v objektu na ulici 6. května 1373 v Kojetíně, o míru inflace za rok 2023 vyjádřené

přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen za 12 měsíců posledního kalendářního roku proti průměru 12 předchozích měsíců dle údajů Českého statistického úřadu tj. o 10,7 %, s účinností od 1. 7. 2024,

- **schválila** zvýšení měsíčního nájemného u bytů v majetku Města Kojetína, včetně bytů v domech s pečovatelskou službou, o míru inflace za rok 2023

vyjádřenou přírůstkem průměrného indexu spotřebitelských cen za 12 měsíců posledního kalendářního roku proti průměru 12 předchozích měsíců dle údajů Českého statistického úřadu tj. o 10,7%,

- **schválila** nové pracovní místo Centru sociálních služeb Kojetín, p. o., na pracovní pozici Pracovník sociální péče s úvazkem 1,00 od 1. 2. 2024,

- **souhlasila** s kácením dřevin na pozemcích ve vlastnictví Města Kojetín v době vegetačního klidu v souladu s ust. § 5 vyhlášky č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, v platném znění, dle návrhu komise životního prostředí ze dne 7. 1. 2024,

- **schválila** zapojení Města Kojetína do projektu v rámci dotačního Programu pro sociální oblast 2024 Olomouckého kraje - Dotační titul č. 1 - Podpora prevence kriminality,

- **schválila** uzavření příkazní smlouvy č. 24909-012, jejímž předmětem je zajištění výběrového řízení na dodavatele stavby v rámci projektu „Rekonstrukce VO v obci Kojetín“. Smlouva je uzavírána mezi Městem Kojetín a spo-

lečností Timoris Projekt a. s., a to za nabídkovou cenu 47.500 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k projektu „Rekonstrukce plynové kotelny v objektu ZŠ nám. Míru“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 3,790.015,06 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Rekonstrukce bytu č. 6. v objektu DPS Jana Peštuky čp. 1322 v Kojetíně“ mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 521.436,99 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Rekonstrukce bytu č. 6. v objektu DPS Stan. Masara

čp. 1355 v Kojetíně“ mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 235.758,47 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Rekonstrukce bytu č. 2. v objektu DPS Dr. E. Beneše čp.3 v Kojetíně“ mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 409.414,88 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k investiční akci „Dodávka a montáž vybavení stomatologické ordinace Kojetín“ mezi objednatelem Městem Kojetín a dodavatelem Janouch Dental s. r. o., za nabídkovou cenu 1,593.151 Kč bez DPH.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

Zastupitelstvo města Kojetína se na svém 12. zasedání konaném dne 30. ledna 2024 zabývalo mimo jiné těmito záležitostmi a přijalo následující usnesení:

- **schválilo** projektovou dokumentaci Zastřešené ledové plochy Kojetín,

- **vzalo na vědomí** analýzu k provozu Zastřešené ledové plochy Kojetín,

- **vzalo na vědomí** informaci o posledním rozpočtovém opatření roku 2023 – č. 21/2023, které bylo provedeno na základě pověření dle usnesení zastupitelstva č. Z175/12-23. Rozpočtovým opatřením č. 21/2023 byly provedeny pouze nezbytné přesuny v rozpočtu v závěru roku, kterými se:

zvysují příjmy o 11,20 tis. Kč
snížíže financování o 11,20 tis. Kč,

- **schválilo** bezúplatný převod budovy s č. p. 333, stavby ubytovacího zařízení nacházející se na pozemcích p.č. st. 1786/1 ve vlastnictví České republiky Úřadu pro zatupování státu ve věcech majetkových a p. č. st. 1786/2

ve vlastnictví „Nadace Doktora Leopolda Prečana arcibiskupa olomouckého, k podporování Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci“, a bezúplatný převod budovy bez č. p. nebo ev., jiná stavba nacházející se na pozemku p. č. st. 2736 ve vlastnictví České republiky Úřadu pro zatupování státu ve věcech majetkových, obě budovy se nachází v katastrálním území a obci Kojetín, z vlastnictví FK Slavoj Kojetín, z. s. do vlastnictví Města Kojetína, za podmínek stanovených Valnou hromadou FK Slavoj Kojetín, z. s. a **schválilo** uzavření smlouvy o bezúplatném převodu. Náklady na právní služby a správní poplatek na KÚ budou hrazeny oběma stranami stejným dílem,

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti

Jednotky sboru dobrovolných hasičů Kojetín a Jednotky sboru dobrovolných hasičů Popůvky v roce 2023,

- **vzalo na vědomí** zprávu o realizovaných investičních akcích v roce 2023,

- **schválilo** úhradu příspěvku za Město Kojetín, jakožto člena dobrovolného svazku obcí „Sdružení obcí Střední Moravy“, do Regionálního fondu pro přípravu projektů na Střední Moravě, na rok 2024, ve výši 17.532 Kč,

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Městské policie Kojetín a stavu veřejného pořádku za rok 2023,

- **vzalo na vědomí** zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku v roce 2023 za Obvodní oddělení Policie ČR Kojetín.

Výbor honebního společenstva Morava Kojetín

zve všechny členy na

VALNOU HROMADU

která se koná 16. února 2024

v 16.00 hodin

v restauraci U Tondy Na Hrázi v Kojetíně.

Občerstvení zajištěno.

Starosta města Kojetína

zve na zasedání

ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

které se uskuteční v úterý 26. března 2024
od 16 hodin

v sále Vzdělávacího a informačního centra Kojetín,
Masarykovo náměstí 8.

Leoš Ptáček, starosta

KOJETÍN POD LUPOU

Paní Zima má různou podobu

Letošní zima je rozmanitá jako aprílové počasí. Střídá podobu tak jako šaty.

Na začátku prosince přišla pořádná sněhová nadílka, která potěšila zejména děti, které mohly celý týden jezdit z kopce u haly na bobech. Dospělé pozlobila, protože nastaly komplikace s pohybem a úklidem sněhu.

Pak nastala postupná obleva až skoro do jarních teplot, které přinesly tání sněhu. K tomu se přidaly deště a místo bílých Vánoc se zvedala hladina Moravy a následně Struhy ke mlýnu. Druhou stranu chrání grecht čili záklopka, která u Moravy brání zvedání hladiny na Struze nade mlýnem. Přesto se zvedala i Valová a spodní roury sifonu u Uhřčic byly skoro pod vodou. Byl vyhlášen 1. stupeň povodňové aktivity, ale dál voda nestoupala a držela se v korytech. V těchto dnech, kdy bylo volno, byla Morava cílem pová- nočních procházek zvědavců, kteří pozorovali zvýšenou hladinu hlavně z mostu Dr. Šíleného.

Voda postupně opadala a bylo teplo jako na jaře. O to větší teplotní šok přinesl první lednový víkend. V sobotu na Tři krále ještě byly teploty nad nulou a poprchávalo, což moc neprálo tříkrálovým koledníkům. Ale ti to zvládli výborně a vykoledovali hodně peněz, o čemž Charita napíše ve svém příspěvku. A v neděli 7. ledna 2024 začalo období ochlazování, kdy mrazy padaly i pod minus deset stupňů. A mrazy se drží pod nulou již druhý týden, zamrzly ledové plochy jako rybníky a kaluže na polích, a tak zde bruslí početní malí a velcí bruslaři.

Rybáři využili polozamrzlého dna rybníka Pod Hrází v sobotu 13. ledna 2024 k realizaci veterinárních opatření

– aplikaci chlorového vápna. Vzhledem k jeho negativním vlivům na lidský organismus jsou kolem rybníka vývěsky upozorňující na zákaz vstupu do rybníka. Důvod opatření lze najít i v komentářích na FB. „Do rybníka někdo vysadil okrasné ryby nakažené Koi herpes virem, ten nakazil kapry. Pro kapří násadu likvidační, pro lidi neškodný. Vápnění je součástí veterinárního opatření.“

Počasí opět změnilo svou podobu, kdy po slunečné, ale chladné neděli, 21. ledna 2024 celou noc pršelo a k ránu se vytvořilo náledí na komunikacích. Přineslo to komplikace v dopravě od ledovky na vozovce přes namrznutý led na troleji tratí tramvají, trolejbusů a vlaků. Sypače Technisu od brzkého rána jezdily v ulicích. Do konce zimy zbývají ještě dva měsíce, tak o překvapení nebude nouze.

Jaroslav Bělka

Sochy a jejich poselství

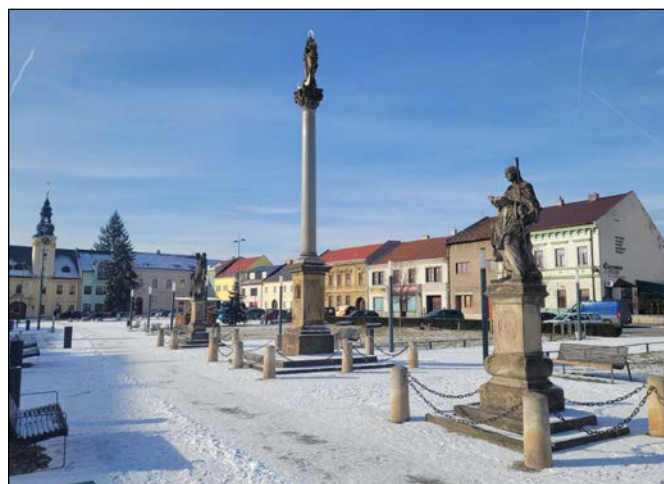
Chodíme kolem nich každý den a patří ke koloritu krajiny, měst, vesnic a vesniček. Jsou to drobné stavby většinou sakrálního charakteru, jako kapličky, boží muka, morové sloupy, křížové cesty, sochy svatých, ale také sochy a pomníky významných osobností nebo událostí, pamětní desky a další artefakty.

O jejich stav je potřeba se starat, je to dědictví našich předků. Co je vedlo k tomu, že na konkrétních místech postavili kříž, kapličku, smírčí kříž, často o tom jsou legendy či pověsti o zázračném uzdravení. Pak jsou to památky, které se váží ke konkrétním osobám a událostem. Kdo se má o památky starat? Je to vlastník památky. Na území Kojetína, Popůvek a Kovalovic je většina památek, i těch, které mají církevní charakter, ve vlastnictví města Kojetína. Proto nedávno byly opraveny nákladem města kaplička Jana Nepomuckého a boží muka na Olomoucké ulici. Podobně na Vyškovské ulici byly renovovány sochy sv. Anny a sv. Václava.

Řada dalších na opravu čeká. V roce 2018 byl proveden odborný posudek na tři sochy na Masarykově náměstí – morový sloup se sochou Panny Marie, sv. Florián a Vendelín. K samotné realizaci však nedošlo. Je to škoda, protože soch, které opravu potřebují je hodně a jejich stav se zhoršuje a náklady na opravu se zvyšují.

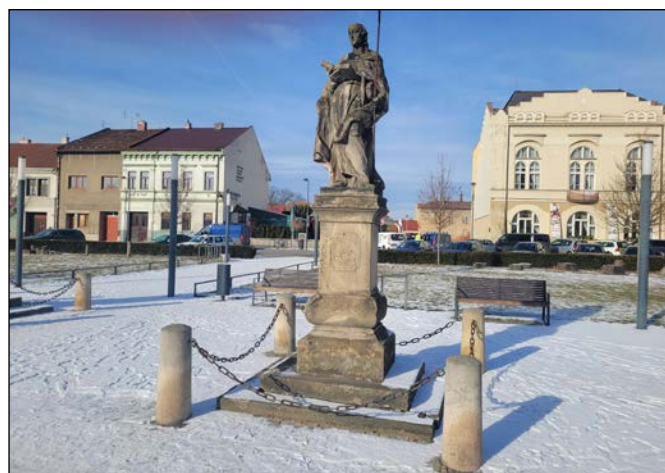
Je také nutné zajistit potřebné finance na udržování památek. Jednou z možností je využití dotací. Bohužel většina dotačních titulů je vypsána pro obce do 2 nebo 5 tisíc obyvatel. Jedinou možností je dotace Olomouckého kraje „Program památkové péče“, který je vypsán pro Obnovu kulturních památek (které jsou na seznamu Národního památkového ústavu) a Obnovu staveb drobné architektury místního významu, které nejsou zapsány na Ústředním seznamu kulturních památek ČR. K žádosti o dotaci je třeba i vyjádření oddělení odboru památkové péče magistrátu v Přerově a další podklady jako výpisy, fotodokumentace.

Po podání žádosti je pak na komisi, která posuzuje žádosti. Pokud vše vyjde, bude oprava v řádu statisíců levnější. A pak nezbývá připravit další památku do dalšího kola, které proběhne na začátku příštího roku. Některé jsou v zoufale zuboženém stavu jako Jan Nepomucký u ZŠ nám.

Míru, Cyril a Metoděj na Kroměřížské, sv. Anna Samotřetí v Popůvkách a Jan Nepomucký v Kovalovicích u zámku. Další jsou kříže, které jsou na katastru města Kojetína. Je to práce na dlouhou dobu, jen je potřeba systematicky se věnovat této oblasti.
Jaroslav Bělka

Leden a valné hromady

Na začátku roku začíná období valných hromad a výročních schůzí podle stanov zapsaných spolků. Je to období bilancování minulého roku a plánů do dalšího období. V náplni mé funkce místostarosty je spolupráce a podpora jejich činnosti. Město Kojetín podporuje spolkovou činnost i ve svém rozpočtu, formou dotací v roce 2024 je to plánovaná částka 5,5 mil Kč.

První valnou hromadu svolal FK Slavoj Kojetín hned ve středu 3. ledna 2024. Důvodem bylo, že původně svolaná valná hromada na 12. prosince 2023 nebyla usnášeschnopná. Lednová už ano a projednala řadu důležitých bodů. Výroční zpráva o hospodaření přednesená předsedou klubu Miroslavem Vondrou popsala proces předávání hospodaření od přecházejícího vedení včetně opatření pro konsolidaci financí. Další informace byla o stavu staveb a zařízení jako je kotelna, závlahový systém a byt správce. Dalším bodem byly uzavřené smlouvy o pronájmu bytů. Zpráva obsahovala informaci o stavu členské základny. V současnosti má klub dva týmy starší přípravky a jeden tým mladší. Někteří hráči jsou na hostování v Chropyni a Polkovicích. Velmi důležitým bodem bylo projednání majetkoprávních změn týkajících se FK Slavoj Kojetín (bezúplatný převod budovy – tribuny a bufetu) na Město Kojetín jako předpoklad pro další jednání o převodu pozemků, což valná hromada odsouhlasila s podmínkami garance činnosti klubu. Důležité je, že se klub věnuje dětem. V neděli 21. ledna 2024 organizoval ve sportovní hale v Kojetíně turnaj starších přípravků za účasti šesti týmů. Turnaj vyhrál domácí tým.

Další valnou hromadu měl v sobotu 20. ledna 2024 SDH Kojetín – sbor dobrovolných hasičů. Vážnosti dodávají nejen projevy, ale i stejnokroje a oslovení „bratři a sestry“. Dále je to i hierarchie funkcí včetně hodnostního označení. Schůzi zahájil velitel jednotky Tomáš Stavinoha. Po

něm převzal slovo starosta sboru Lukáš Telička. Zprávu o činnosti přednesl zástupce velitele Pavel Baďura. V současnosti má jednotka 32 činných členů. Připomněl akce v roce 2023, na kterých hasiči asistovali jako běh Kojetínská desítka a Kojetínské hody. Vzpomněl pana Josefa Psíka, který byl členem od roku 1962 a starostou sboru v letech 2005–2013, a který zemřel 25. prosince 2023. Jeho pohřeb proběhl za asistence místních hasičů v kostele i na hřbitově. Dále byla informace o činnosti zásahové jednotky, která má patnáct vycvičených a vybavených členů. Následoval přehled akcí a zásahů od technických pomoci po požáry. V plánu na rok 2024 bude důležitou událostí oslava 150. výročí založení sboru v roce 1874. Schůze se zúčastnil i Rudolf Kalovský, který je potomkem jednoho z prvních velitelů a starostů sboru Rudolfa Kalovského. Oslavy se budou konat 6. dubna 2024 za účasti významných hostů. Hasiči plánují i další akce jako účast na hasičské pouti na Svatém Hostýně, okrskové soutěže, Kojetínské hody a hlavně péči o svěřenou techniku. Dobrá je i spolupráce s městem Kojetínem, které financuje činnost JDSH Kojetín a Popůvky v roce 2024 částkou 450 tisíc Kč. V letošním roce dostanou hasiči v Kojetíně i nové zásahové vozidlo v hodnotě 1,449 mil Kč, na které je vyřizena dotace.

Jaroslav Bělka

Jak se změnil Kojetín za 40 let

Seriál fotografií minulých a současných se blíží ke svému konci. Bylo to stručné srovnání různých dob a míst v Kojetíně.

1. dvojice zachycuje budovu na Kroměřížské ulici.

V letech 1927–1928 zde postavila církevní jednota čsl. Orla, která v Kojetíně působila od roku 1909, vlastní budovu orlovnu, stejně jako Sokoli si postavili sokolovnu. Slavnostně ji otevřel v roce 1928 starosta čsl. Orla ministr Dr. Jan Šrámek. Budovu orlovny projektoval a postavil stavitel Jiří Novotný z Kojetína. V roce 1948 byl Orel zrušen a sloučen se Sokolem. Foto z roku 1983 zachycuje tehdejší kino Haná, které

2. dvojice patří areálu Technických služeb a v současnosti Technisu spol. s r. o.

Dne 28. dubna 1970 usnesením rady MěstNV v Kojetíně byly zřízeny s platností od 1. ledna 1971 Technické služby města Kojetína (TSMK) se sídlem v Kojetíně na ulici Padlých hrdinů, jako příspěvková organizace Městského národního výboru (MěstNV) v Kojetíně. V roce 1975 byla

3. dvojice porovnává část areálu průmyslové zóny na ulici Křenovské

První provoz Ingstavu vznikl v roce 1969 ze stavební správy přehrady Šance Řečice. Za krátkou dobu existence kojetínských závodů č. 5 a 9 byla vystavěna správní budova, dílny včetně výroby prefabrikátů, opravárenské dílny závodu 9 a hotelový dům. Hlavní náplní závodu bylo inženýrské stavitelství, přehrady, vodovody, čistírny odpadních vod, kanalizace, dále vrtý, injektáže a výroba atypických prefabrikátů. Bylo zde zaměstnáno 750 pracovníků. V 90. letech minulého století Ingstav zaniká. V současnosti je areál v soukromém vlastnictví. Sídli zde firma EVILA s.r.o.

zde bylo vybudováno v roce 1961. Vzpomínám na otočná vrzající dřevěná sedadla, neopakovatelnou atmosféru, kdy se v sále zhaslo, rozhrnula se opona, začal filmový týdeník a pak film. Po roce 1989 dochází k úpadku zájmu o kulturu a lidé přestávají chodit do kina, které ukončuje svoji činnost v roce 1994. Pak zde byla restaurace Bowling City. Současnost: „Po 109-ti letech nepřízně osudu a strádání, kdy byli místní pivaři odkázáni na dovoz piva cizího, se rozhodla skupina přátel učinit přítrž tomuto neutěšenému stavu, a v roce 2022 opět obnovila výrobu piva kojetínského přestavbou původní Orlovny, později kina a Bowling city na Měšťanskou besedu, jejíž součástí je i Měšťanský pivovar Kojetín“ citace z webu Měšťanského pivovaru Kojetín 2021.

zbudována garážová hala o pěti boxech a sklad hořavin v areálu TSMK na ulici Padlých hrdinů. Od 1. dubna 1996 je společnost Technis Kojetín spol. s r.o. (Technis) právnickou osobou, která byla založena jediným zakladatelem, Městem Kojetín, a je řízena Radou města. Zajišťuje spektrum služeb a prací zejména pro město a místní části.

4. dvojice ožíví vzpomínky na areál bývalých „Vítkovic“

Průmyslový podnik vznikl přeměnou Strojní traktorové stanice v roce 1961, kdy zde byla zahájena výroba pro hutě a slévárny. Oficiálně to byl provoz 57 Vítkovických železáren a strojů Klementa Gottwalda – mechanické díly II. Podnik se rozrostl do několika objektů v prostoru u silnice na Měrovce. Vyráběl dopravní zařízení pro uhelná prádla, přepravníky betonu – domíchávače, vybírače senážních věží a náhradní díly pro palivoenergetickou základnu. Podnik zanikl podobně jako Ingstav po roce 1989. Nyní je zde soukromá firma a před areálem je velké parkoviště pro kamiony.

5. dvojice je v sousedství na náměstí Svobody

Kdysi zde byla jatka. Po dlouhé období zde rozvíjelo svou činnost družstvo Kovoděl od roku 1957. Později známé Ko-

vodružstvo, resp. Kodruko od roku 1963 součást Kovodružstva Olomouc. Od roku 1974 byl přeměněn na autoopravnu a svému účelu slouží dodnes.

6. dvojice nás přenese do prostoru před nádraží do parku na náměstí Republiky

Dříve zde byl Mikulíkův sklad stavebního dříví. V období první republiky vznikla v prostoru mezi městem a nádražím

nová zastavěná část. Stavebníkem bylo samo město, které postavilo tři obecní činžovní domy, tak i soukromníci, kteří zde stavěli především rodinné domy – Nádražní, Kuzníková, Lešetín. V roce 1932 byla nová část spojena s náměstím vydlážděnou ulicí Tyršovou. V letech 1927–1928 zde

byla postavena budova sokolovny. Podoba parku se moc nezměnila, jen stromy vyrostly a lavičky jsou jiné. Jeden čas zde byla i malá fontána. Socha Masaryka, která byla třikrát postavena a dvakrát odstraněna. V roce 1993 byla odhalena naposledy.

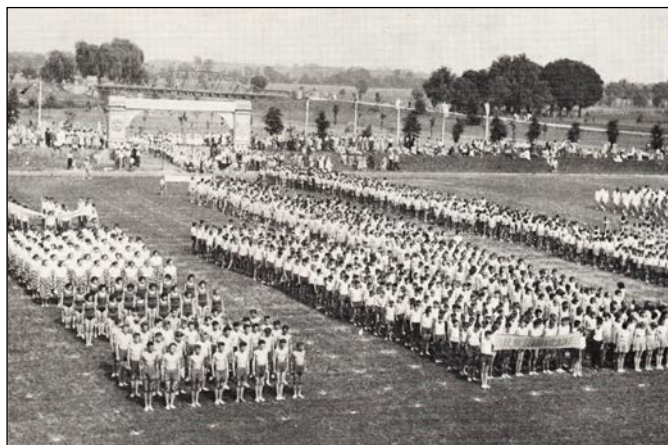
7. dvojice je stadion Morava na Závodí

Počátek fotbalu je 1. listopadu 1908, kdy vznikl SK Kojetín. První hřiště bylo v dnešní Přerovské ulici, dříve zvané Hatě. Ve 30. letech vzniká v zahradě „Na Hrázi“ nové hřiště, které slouží do roku 1959 (dnes je zde koupaliště).

V letech 1954–1964 proběhla výstavba stadionu Morava v tzv. akci „Z“. Na stadionu pracovalo osm až deset brigádníků z řad důchodců a brigády zdarma zajišťovali sportovci a příznivci sportu. Projektantem a stavebním dozorem byl Ing. arch. Jaroslav Kačírek. Stavbyvedoucí Vincenc Táborský. Projekt stadionu byl třikrát přepracován. Např. v 1. patře měla být vybudována společenská, restaurační místnost a noclehárna. Tribuna je určena pro 600 sedících diváků. Ochozy pro 3 000 diváků. Součástí byla i 400 metrů dlouhá 4–6 pruhová atletická dráha, dnes už zaniklá. Také nechyběla vstupní brána borců s nástupní plochou cvičenců, která je dnes zarostlá. Celková plocha zástavby byla 89 803 met-

rů čtverečních. Na spartakiádním stadionu se cvičilo v rámci okrskových spartakiád. První v roce 1955 a poslední (šestá) v roce 1985.

Na stadionu nyní hraje fotbal klub FK Slavoj Kojetín. V době po roce 1989 zde hrály exhibiční zápasy kluby jako Amfora Praha (tým osobností), ligové týmy Drnovice, Baník a stadion byl plný diváků. Poslední velká akce byla v době covidové, kdy zde byl koncert skupiny Čechomor v rámci Kojetínských hodů. Stadion byl často pod vodou. Při povodni v roce 1997 byl vyplaven i klubový archiv. Po roce 2020 nastal útlum kopané, bylo zrušeno mužstvo dorostu a mužů. V roce 2023 začal pracovat nový výbor, který oživil činnost klubu a začal organizovat i další akce jako Den dětí či Rozloučení s prázdninami. Zejména konsoliduje fungování klubu a ve spolupráci s městem řeší budoucnost stadionu, a tím i kopané v Kojetíně.

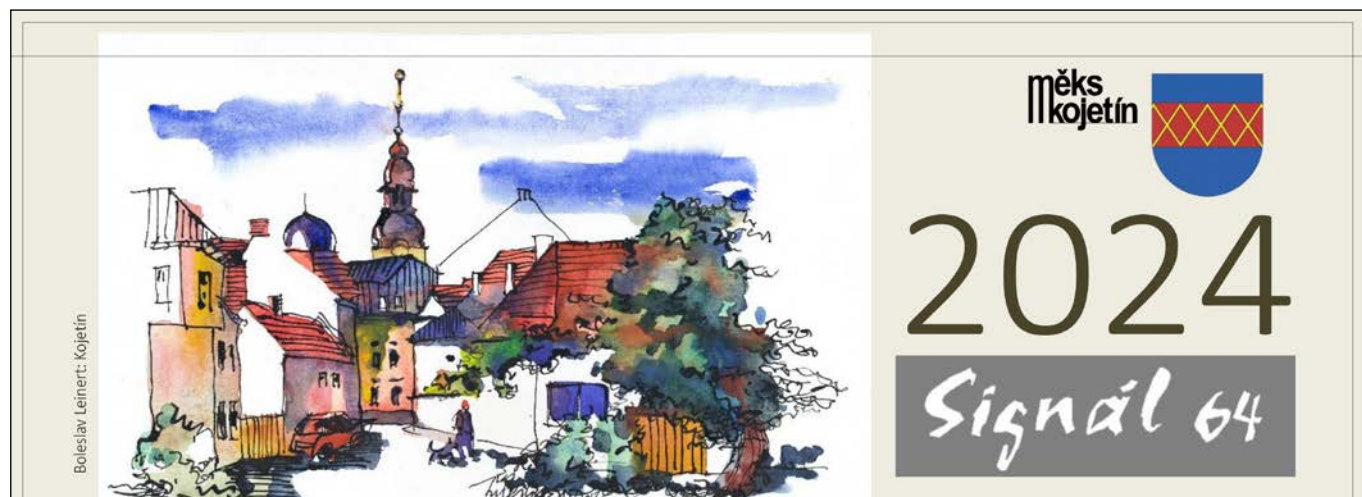

Kojetín žije, stále se mění, a poslední dobou dynamicky. Blíží se stavba dvoukolejky, ta bude mít zásadní vliv na ži-

vot v Kojetíně. Tak bude pořad co zachycovat a dokumentovat pro příští generace. *Jaroslav Bělka*

STOLNÍ KALENDÁŘ Z KOJETÍNA NA ROK 2024

Stolní kalendář z Kojetína na rok 2024 – tvůrčí skupina Signál 64 si můžete zakoupit za 40 Kč na informacích Vzdělávacího a informačního centra, Masarykovo náměstí 8, Kojetín

O NEJSTARŠÍCH RODECH V KOJETÍNĚ

Rod Ježových

První zmínka o rodu Ježových se nachází v Knize trhové z roku 1682, kdy 9. října, kupuje Jakub Jež za 150 Rm. (rýnským moravských zlatých) vyhořelou chalupu (místo) ve Vyškovské ulici, pod pořadovým číslem 7.

Dnes na tomto místě stojí dům s číslem 411, ve starém číslování bylo toto číslo 53.

Chalupa, která dříve patřila Staňkovi Horoucímu, měla původně „...dwoge bydeni...“, skládala se tedy ze dvou obytných částí. Zápis o koupi je následující: „Kup Swerchu Psaneho Poziaru Jakuba Giezia. Letha Panie 1682 dne 9. Octobris za Purgkmistrowstwi Jana Holaska..... Pani Raddni na miescie wssech Napadnikuw prodali swrchupsany Poziar Stanka Horauciho ze wssim Starodawnim Przislussenstwim za Summu 150 Rmor. k prawemu Dedicztwi a Uziwani Jakubu Giezowi pro Zlepsseni a wystaweni Spustilo se mu 50 Rmor. a ma miti teze letha Lhotie ostatni pozustawagiczny Summu 100 Rm kazdorocznie po 3 Rmor. platiti powinen bude. Rukogmowe Girzik Zapletal, Waczlaw Polkowsky, Jan Iwan, Jan St. Schaba, Simon Chyba, Waczlaw Czermak“.

Jakub Jež tedy koupil chalupu po požáru, kterou, jak uvádí text, měl vylepšit opravou či větší dostavbou, a proto z celkové ceny 100 moravských zlatých dostal slevu 50 zlatých a zbytek, 100 zlatých byl povinen splácet ročně po 3 zlatých. „Rukojmové“ jsou ručitelé za dluh Jakuba Ježe vůči městu Kojetínu.

A jelikož se příjmení Jež ve starších kojetínských archiváliích nevyskytuje, lze se domnívat, že Jakub Jež přišel do Kojetína po roce 1679. Odkud do Kojetína přišel, nelze zjistit.

Příjmení Jež se vyskytuje a vyskytovalo poměrně často a pochází z názvu zvířete „ježek“ nebo z příjmení Ješek, vyskytující se již v roce 1379 v podobě Jessek, které je odvozeno z osobního jména Jan. Příjmení je v archiváliích psáno tvary: „Jež, Gez, Gež, Gesch, Gecz, Giez, Jesch, Jesh, Jess“.

V současnosti je v rámci České republiky kolem 770 nositelů příjmení Jež a 850 nositelek příjmení Ježová, a to především v moravských okresech. V Polsku se vyskytuje s příjmením Jež zhruba 3700 osob, ve Slovinsku je těchto osob zhruba šest set. V Kojetíně žije v současnosti s tímto příjmením osm mužů a osm žen.

Další informace o Jakobovi se nachází v matričním zápise z 18. prosince roku 1688, kdy byl pokřtěn Tomáš, jehož rodiči byli otec Jež (křestní jméno není uvedeno) a matka Alžběta. Kmotry Tomáše byli Jan Paseka a Markyta (Markéta). V dalších zápisech o jejich dalších narozených dětech je uvedeno i křestní jméno otce – **Jakub**.

Jakub Jež měl s první manželkou Alžbětou dohledané tři děti – **Tomáše**, **Marianu** a **Jana** a s druhou manželkou Marianou jedno dítě – **Václava**.

Syn **Tomáš** se narodil v prosinci roku 1688, ale další zápisy o něm nejsou, je tedy pravděpodobné, že v dětském věku zemřel. Další dítě, dcera **Mariana** se narodila koncem února roku 1691. V zápise je již uvedeno jméno otce

a matky „...*Jacobus Jež Elisabet...*“. Mariana se v květnu roku 1721 provdala za Tomáše Gilu z Kojetína.

Další dva Jakobovi synové, nevlastní bratři, **Jan** a **Václav**, založili dvě větve rodu Ježových. Jakub zemřel zřejmě v roce 1715, protože chalupu v tomto roce, jak je uvedeno dále, zdědil jeho syn Václav z druhého manželství.

Jan, první syn Jakuba a Alžběty, zakladatel první rodové větve, nevlastní bratr později narozeného Václava, se narodil začátkem června roku 1694. Prvního února roku 1724 se vzali „...*Joannes Gežu et Catharine Maczelikiana...*“, tedy Jan Jež, již 30letý a Kateřina Macelíková, dcera Martina Macelíka, bydlícího v Kroměřížské ulici, staré číslo 9, později 203, dnešní 904 (vedle Hasičského sboru). V polovině března roku 1729 tuto chalupu v hodnotě 150 RZ. zdědil Jan Jež od svého tchána Martina.

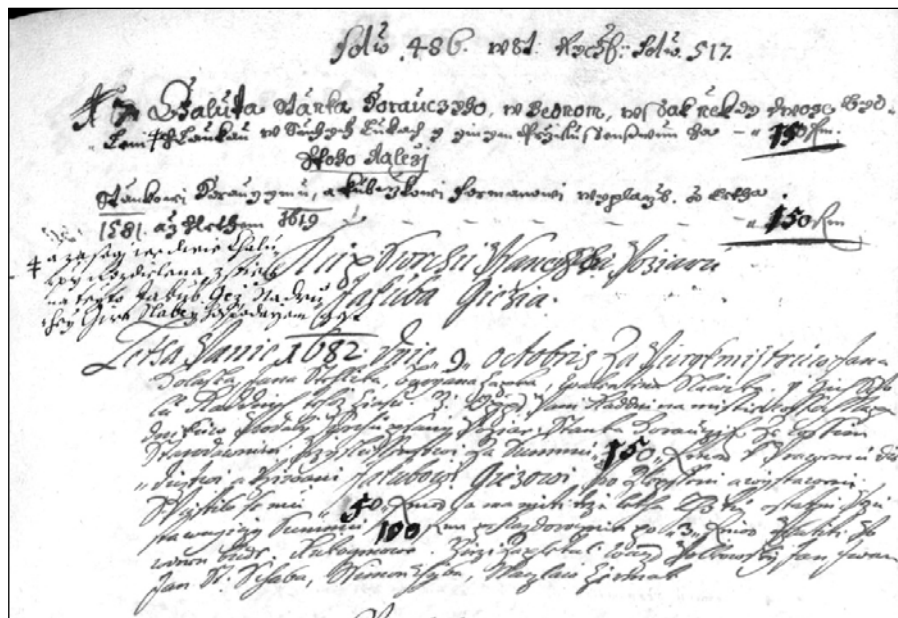
Z jejich třech dohledaných synů, byl nejstarší z nich **Michael**, narozený koncem září roku 1724, zemřel prvního prosince roku 1750 zaopatřen svátostmi. O dalším synovi **Ondřeji**, který se narodil v polovině listopadu roku 1726, nejsou další údaje.

Josef, narozený počátkem března roku 1732 se stal pokračovatelem této větve rodu Ježových. Oženil se koncem listopadu roku 1759 a jeho manželkou se stala Anna, dcera Martina Vraný (Wrana) z Kojetína. Počátkem ledna roku 1760 zdědil Josef chalupu svého otce Jana.

Jejich syn **Pavel**, narozený začátkem ledna roku 1771, se začátkem září roku 1794 oženil s 22letou Barborou, dcerou Jana Piskovského. A jelikož otec Josef v polovině října roku 1775 ve věku 42 let zemřel, zdědil chalupu posledního října tohoto roku jeho čtyřletý syn Pavel.

Nejstarší syn Pavla a Barbory, **Kašpar**, se narodil čtyři měsíce po svatbě již třetího ledna roku 1795. Druhý syn, **František**, narozený v závěru měsíce března roku 1797, záhy po narození zemřel. Další syn se jménem **František – druhý**, se narodil již počátkem dubna roku 1798, vyučil se tkalcem a stal se mistrem.

Byl třikrát ženatý. Jeho první manželkou, kterou si vzal koncem listopadu roku 1818, se stala Terezie, 23letá dcera Františka Krybusa z Kroměřížské ulice, číslo 111. Koncem listopadu roku 1819 se jim narodil syn **Fran-**

tišek, který v dětském věku zemřel. Koncem prosince roku 1823 se narodil syn **Jan** a v polovině února roku 1824 **František – druhý**. Jan, hospodařící na chalupě v Kroměřížské ulici, číslo 187, se v polovině února roku 1851 oženil s 20letou Kateřinou, dcerou Antonína Jeřábka a Františky Krybusové ze Ztracené ulice, číslo 209.

Terezie, Františkova manželka, zemřela v polovině října roku 1831 ve 36 letech na choleru.

František se tedy znovu oženil, a to již koncem ledna roku 1832 a jeho manželkou se stala 23letá Barbora, dcera Jakuba Chyby z Olomoucké ulice, číslo 352. V té době již bydleli v dnes již zbourané chalupě v Kroměřížské ulici, číslo 108. Barbora však téhož roku 1832, počátkem října, zemřela na horečku omladnic (Kindbettfeber).

Třetí Františkovou manželkou se stala, pět měsíců po smrti Barbory, již koncem ledna roku 1833 Františka, 21letá dcera Jiřího Lambota z Přerovské ulice – Hatí, číslo 260. V polovině listopadu téhož roku 1833 se jim narodil syn **Leopold** a poslední den roku 1835 se v chalupě, číslo 108, narodil syn **Pavel**. Koncem listopadu roku 1837 se jim narodil syn **Klement**, později bydlící v Přerovské ulici, číslo 255, který se koncem června roku 1867 oženil s 30letou Marianou, dcerou Jany Cygny z Kroměřížské ulice, číslo 102.

Václav, syn Jakuba a Mariany, zakladatel druhé rodové větve a nevlastní bratr Jana, se narodil v září roku 1699 druhé Jakubově manželce Marianě. Koncem srpna roku 1715, tedy ve svých 16 letech, zdědil po otci Jakubovi výše uvedenou chalupu, dnešní číslo 411. Poprvé se oženil se v 18 letech v roce 1717 s **Annou**, přesné datum nelze zjistit, protože roky 1717, 1718 a 1719 v matrice chybí. Termín sňatku vychází z data narození prvního dítěte, kterým byla dcera **Kateřina**, narozená koncem října roku 1717. Anna se narodila zřejmě v roce 1698, protože zemřela v dubnu roku 1734 ve věku 36 let. Vedle Kateřiny měli Václav a Anna ještě doložené děti **Václava, Jana, Marianu, Terezii, Alžbětu, Bartoloměje, Šebestiána a Jana – druhého**. Všechny děti, kromě Václava, který se narodil koncem září roku 1719, zemřely v dětském věku. Jako poslední zemřel ke konci ledna roku 1737 pětiletý Jan - druhý.

Ještě před smrtí manželky Anny koupil Václav začátkem února roku 1732 od Alžběty, vdovy po Františkovi Fialovi (Francz Figala) chalupu **ve Vyškovské ulici, staré číslo 37, dnešní číslo 391** s „...*Lauku, w Suchych Laukach y giny m Chalupnim Przislussenstwim zaplaczenu a w niczem niezawadnu za Summu Hotowych 235 Rm., kterazto se gemu k geho prawemu Uziwani*

a diedictwi przpisuge w Summie Starodawni Purgkrechtni w200 Rm.“ Podle prodejní ceny byla chalupa spíše menším hospodářstvím. Dodnes na tomto místě Ježovi bydlí.

Chalupu (chalupní místo po požáru), kterou koupil Václavův otec v roce 1682 a následně opravil, prodal Václav koncem února, tedy několik dnů po koupi chalupy číslo 391, za hotovost 142 Rz. Pavlovi Šafaříkovi.

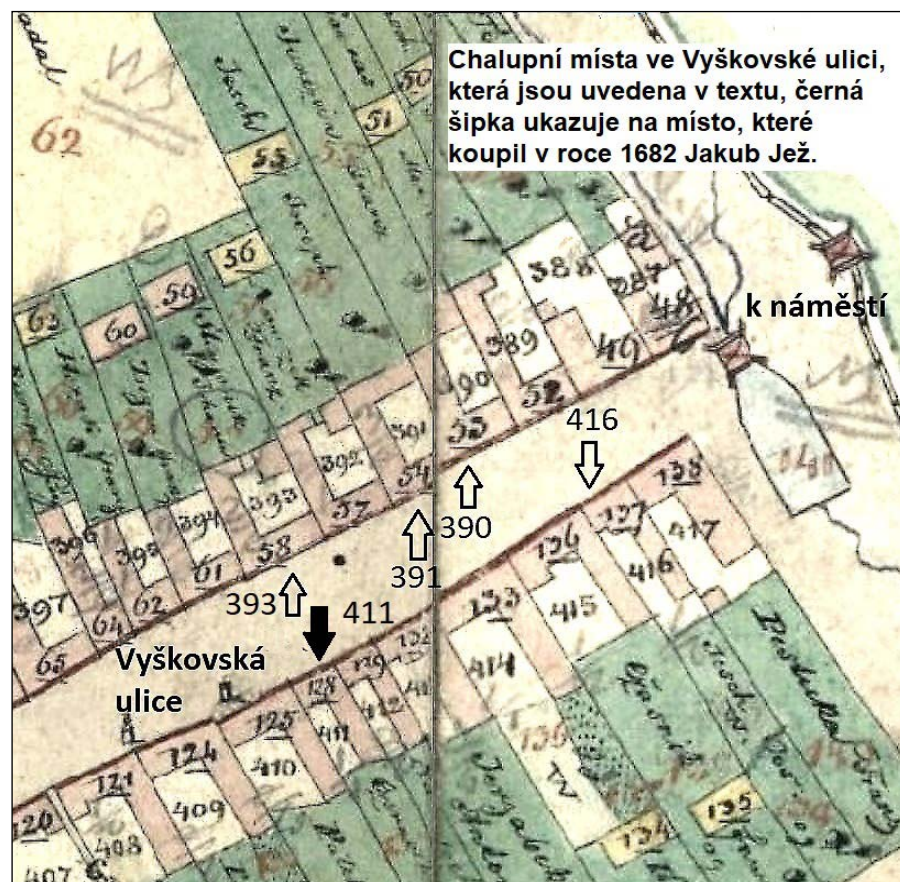
Po úmrtí Anny v roce 1734 se Václav, rolník s již vlastním hospodářstvím, znovu oženil a jeho druhou manželkou se stala v únoru roku 1737 **Veronika**, vdova po Vojtěchu Kyasovi (Adalberti Kiaß), dcera Matěje Konečného. Na chalupě hospodařil s již dospělým synem **Václavem**, narozeným v září roku 1719, který se v říjnu roku 1744 oženil s **Annou**, dcerou Jiřího Štábla, „...*honestu puella Anna filia Georgy Stabel...*“. Svatebními svědky jim byli Josef Cygna a Jan Jež, ženichův strýc. Ještě předtím, v témže roce 1744, koncem července, se však jeho otci Václavovi a druhé manželce Veronice narodil syn **Jakub**. Věkový rozdíl mezi dvěma nevlastními bratry byl tedy 25 let. Jejich otec zemřel o čtyři roky později, začátkem dubna roku 1748, ve věku 49 let, zaopatřený svátostmi umírajících.

Po jeho smrti hospodařil Václav na chalupě ve Vyškovské ulici, dnešní číslo 391, později již se svým nevlastním bratrem Jakubem.

Václav a Anna Štábllová měli několik dětí, z nichž **Barbora a Josef** zemřeli v dětském věku. V mladém věku 46 let, zemřel koncem října roku 1765 také **Václav** a dědicem chalupy a pokračovatelem této větve rodu se stal jeho nevlastní bratr Jakub, syn Václava a jeho druhé manželky Veroniky, který v polovině února roku 1754, jako desetiletý, zdědil po svém zemřelém otci Václavovi chalupu, číslo 391.

Jakub, 23letý, který již více jak dva roky pracoval na hospodářství se svou švagrovou, se koncem ledna roku 1768 oženil s 18letou **Annou**, dcerou již zemřelého Ondřeje Malovaného, „...*Honestus sponsus Jacobus superstes filius post def. Wenceslaum Jež Subur. Cojet. Cum honesta sponsa Anna legitima filia post. def. Andream Malovany Subur. Cojet....*“.

Anna zemřela v polovině května roku 1784 a vdovec Jakub neuctil obvyklým ročním držením smutku za zemřelou a už 30. června téhož roku, za měsíc a půl, se ve svých 40 letech znovu

oženil. Důvodem byla starost o děti a hospodářství. Jeho manželkou se stala neplnoletá 17letá **Apolonie**, dceřa již zemřelého Jakuba Gardavského, narozená v prosinci roku 1768. S Apolonií měl Jakub syna **Josefa**, narozeného v polovině března roku 1793.

Jeden ze zápisů v Knize tržové z 1. dubna roku 1813 sděluje, že Jakub Jež koupil v městské dražbě, konané 1. ledna roku 1808, „...*dwoge hony Rolly przed Dulek...ku Krzirzy...*“ a za tyto polnosti zaplatil „...*Geden Tisicz Trzi Sta a Piet Renskich w bankoczetlech...*“. Bankocetle byla papírová poukázka, nahrazující těžké mince. Byla předchůdcem dnešních papírových bankovek. Zápis napravně skutečnost, že polnosti nebyly po smrti Jakuba předmětem dědictví.

Jakub zemřel v polovině ledna roku 1810 v 65 letech ve Vyškovské ulici, číslo 391, zřejmě na tuberkulózu (Abzehrung). Po jeho smrti se vdova Apolonie Ježová provdala ve svých 42 letech v polovině února roku 1812 za 25letého Jana Šťastníka z Vyškovské ulice, číslo 393.

Josef, syn Jakuba a Apolonie byl dvakrát ženatý. Jeho první manželkou se stala v polovině ledna roku 1813 **Anna**, 20letá dcera Jana Himmera z Vyškovské ulice, číslo 411, což byla původní chalupa Jakuba Ježe a byla tzv. přes ulici.

Jejich syn **Josef**, narozený v polovině března roku 1815, rolník, se v únoru roku 1834 oženil s 22letou **Viktorií**, dcerou Františka Kubesa z Olomoucké ulice, číslo 355. Po svatbě bydleli v sousedním domě svých rodičů, číslo 390.

Syn **Jan** se jim narodil již koncem června roku 1834 nikoliv v rodném domě, číslo 390, ale podle zápisu v matrice v chalupě číslo 416 ve Vyškovské ulici. V polovině června roku 1863 se Jan jako 29letý voják oženil s 22letou **Dominikou**, dcerou Jakuba Huňáčka, domkaře z dnešní Přerovské ulice, číslo 242 (dnes toto číslo neexistuje). V době svatby byl Jan záložním vojínem vozatajského sboru „*Reserve Gemeiner des k. k. Fuhrwesen-Corps*“. Druhý syn Josefa a Viktorie, **Alexander**, narozený v chalupě číslo 416 koncem února roku 1840, sedlák, se v polovině května roku 1864 oženil s 24letou **Aloisií**, dcerou Františka Zgody z Růžové ulice, číslo 43. Odstěhovali se do Zdounek, kde se jim v polovině listopadu roku 1868 narodil syn **Edmund**, který se vyučil klempířem.

Oženil se v Kojetíně, v polovině května roku 1897, s o deset let starší 39letou **Kateřinou**, dcerou Josefa Filípka, zahradníka z obce Vojkov u Sedlčan v Čechách. Alexander, již jako vdovec, zemřel v Kojetíně v chalupě v Kroměřížské ulici, číslo 197 v polovině září roku 1923 ve věku 83 let.

Další syn Josefa a Viktorie, **František**, se narodil v polovině dubna roku 1837, ale začátkem června téhož roku zemřel na vodnatelnost (Wassersucht). V polovině září roku 1855 Viktorie, manželka Josefa Ježe, zemřela ve svých 42 letech v chalupě, číslo 390 na choleru. Josef se tedy začátkem května roku 1856 ve svých 42 letech znovu oženil a jeho druhou manželkou se stala 23letá **Anna**, dcera Františka Půčka, měšťana z domu na náměstí, číslo 57.

Druhou manželkou Josefa, syna Jakuba a Apolonie, se po smrti jeho **první manželky Anny**, rozené Himmerové, která zemřela posledního července roku 1826 na souchotiny, stala koncem října roku 1827 **Jenovéfa**, 29letá dcera Josefa Škroníčka z Kroměřížské ulice, číslo 115. S Jenovéfou měl Josef tři syny, kteří se oženili.

První syn **Leopold**, který se narodil ve Vyškovské ulici, číslo 391 v polovině listopadu roku 1830, byl dvakrát ženatý. Jeho první manželkou se stala v polovině června roku 1856 **Josefa**, 21letá dcera Jakuba Rumpla z Kroměřížské ulice, číslo 125. Měli děti **Žofii**, **Marii** a **Jana**. Josefa však zemřela ve 30 letech na choleru v polovině srpna roku 1866 v chalupě, číslo 393.

Již v polovině listopadu roku 1866 se 37letý vdovec Leopold oženil podruhé a jeho manželkou se stala **Helena**, 24letá dcera již zemřelého Jakuba Mračka z Olomoucké ulice, číslo 359. Začátkem května roku 1868 se jim narodila dcera **Františka** a začátkem února roku 1870 se jim narodil syn **Cyril**, rolník, který se v polovině února roku 1908 oženil s 21letou **Františkou**, dcerou Františka Babiánka z Olomoucké ulice, nad Jordánem, číslo 349. Jejich syn **Leopold**, narozený začátkem listopadu roku 1908 se oženil koncem září roku 1941 s **Marií** Hedvičkovou, narozenou v polovině prosince roku 1921. Začátkem června roku 1942 se jim narodil syn **Vladimír** a koncem srpna roku 1943 dcera Františka.

Cyril zemřel ve věku 76 let počátkem února roku 1946.

Druhý syn Josefa Jenovéfy, **Franti-**

šek, se narodil prvního října roku 1834 v chalupě, číslo 391. Ten se ve svých 30 letech, v polovině srpna roku 1864, oženil s 29letou **Františkou**, dcerou Kašpara Mořického z Kroměřížské ulice, číslo 170.

Koncem května roku 1867 se jim narodil první syn **Filip**, který se oženil s 21letou **Amálií**, dcerou Josefa Gardavského z ulice Žebračka, z rohové chalupy, číslo 100. Pracoval jako zámečnický mistr, potom jako obchodník. Od roku 1906 bydlel na náměstí, v domě číslo 33.

Jejich syn **Jaromír** se oženil s Věrou Janíkovou z Tylovic u Rožnova, narozenou v polovině června roku 1912. Narodili se jim tři děti, koncem ledna roku 1934 syn **Jiří**, dcera **Zdenka** se narodila koncem října roku 1939 a **Jaromír** se narodil v polovině září roku 1944. Filip Jež zemřel začátkem února roku 1948.

Dalšími dětmi Františka Ježe a Františky Mořické, byly dcery **Maria**, **Apolonia** a **Viktoria**.

Jejich druhý syn, **Josef**, narozený začátkem září roku 1873 ve Vyškovské ulici, číslo 391, rolník, se v polovině července roku 1905 oženil v Polkovicích s **Antonií**, dcerou Františka Demathio (psáno nesprávně také Demattio, de Mattio), rolníka z Polkovic, číslo 62, narozenou v polovině června roku 1881. Otec Františka, Anton, se podepsal na Sčítacím operátu z roku 1880 jako **Anton di Mattio**, a narodil se roku 1805 v dnešním italském Tyrolsku ve vesnici Daiano (46,301N, 11,449E) u města Cavalese a ve třicátých letech 19. století si pronajal polnosti v Polkovicích a působil zde jako šafář.

Antonie, Josefova manželka, zemřela v 64 letech v polovině října roku 1945 v Kojetíně a Josef zemřel 1. července roku 1960 ve věku 87 let.

Jejich první syn **Ladislav**, narozený koncem května roku 1906 se oženil s **Antonínou** Minaříkovou, narozenou v polovině dubna roku 1906. Narodily se jim tři děti, a to dcera **Blažena** v polovině února roku 1933, dále dcera **Marie**, narozená v polovině července roku 1935 a syn **Ladislav**, narozený v polovině února roku 1948.

Druhý Josefův syn **Bohumil**, narozený v polovině prosince roku 1908, vystudoval práva a stal se soudcem Okresního soudu ve Vsetíně, kde v Palackého ulici, číslo 139, bydlel. Ladislav, jejich otec zemřel posledního ledna roku 1980 a matka Antonie počátkem listopadu roku 1987.

V archiváliích byl nalezen i „úsměvný“ dokument, týkající se rodiny Ježových, kdy pracovník Rolnické akční sladovny v Kojetíně na Hané J. Otava, píše v květnu roku 1882 následující dopis: „Slavný purkmistrovský úřad v Kojetíně. Pan Jež, předměšťan ve Vyškovské ulici č. 390 (vedle Lambota), a vedlejší jmenovec jeho č. 391, jejichž zahrady s naší hraničí, mají tak špatné ploty, že jsou veliké otvory i celé průchody v nich, skrze které slepice, prý i děti do naší zahrady chodí a zde škodu dělají. Arci před 14 dny žádali jsme oba sousedy tyto, aby si ploty své alespoň trochu spravili dali, poněvadž až dosud takto neučinili, tedy prosíme slavný purkmistrovský úřad, by je předvolal a jim naříditi ráčil, aby odůvodněné žádosti naší co nejdříve vyhověno bylo! Kojetín, 11. května 1882. J. Otava“.

Třetím synem Josefa a Jenovéfy byl **Viktorin**, narozený koncem října roku 1836, rolník. V 28 letech se v polovině července roku 1864 oženil a jeho manželkou se stala **Anna**, 24letá dcera Jana Noslavského a Pavlína Krybusové z ulice Žebračka, dnešní Tyršova, číslo 96 (chalupa již neexistuje), kde po sňatku Viktorinova rodina bydlela. Měli čtyři dcery – **Žofii, Marii, Metodějku a Františku**.

Jich poslední dítě, jediný syn Cyril, narozený koncem června roku 1876, vystudoval teologii v Olomouci, kde byl 5. července roku 1900 v olomoucké katedrále sv. Václava vysvěcen a stal se katolickým knězem.

Kojetínská farní kronika pro tento rok sděluje: „...Letošního roku (1900) byli dva rodáci zdejší na kněze posvěceni, 5. července a sice velební pání Cy-

rill Jež a Jindřich Konečný. Oba byli téhož dne večer v Kroměřížské ulici uvítáni slavnostním způsobem u soch sv. Kříže a ss. Cyrilla a Metoděje a pak v slavném průvodu uvedeni do chrámu Páně, kdež bylo uděleno sv. požehnání. P. Cyrill Jež slavil své kněžské prvotiny 8. července 1900. Kazatelem byl říšský poslanec, biskupský rada a farář v Dražovicích, Dr. Antonín Cyrill Stojan...“ Cyril byl členem jezuitského řádu, uměl hovořit latinsky a řecky. Působil jako profesor na arcibiskupském gymnasiu v Praze-Bubenci a vystudoval na Filosofické fakultě UK v Praze klasickou filologii a filosofii a doktorát teologie získal na Gregoriánské univerzitě v Římě. Napsal několik náboženských knih a pojednání. V roce 1929 se stal ředitelem Papežského institutu pro slovanské misie na Velehradě, kde v polovině září roku 1930 zemřel a je zde pohřben.

V roce 1934 bydleli v Kojetíně:

„Filip Jež, zámečník, Amálie manželka, Masarykovo nám. 33,
Josef Jež, obchodník, Anna a Julie, Kroměřížská 197,
Josef Jež, rolník, Antonie manželka, Bohumil, rolník, Ladislav, rolník, Antonie manželka, Vyškovská 391,
Cyril Jež, rolník, Františka, Leopold, rolník, Cyril, rolník, Vyškovská 393.“

Príslušníci rodu Ježových byli většinou rolníky a řemeslníky.

Pokračování příště
Miloš Krybus

DENÍK Z 1. SVĚTOVÉ VÁLKY A ZE ZAJETÍ Autor: Štěpán Macháček

Pokračování z 1/24

V neděli ráno nám dali zase trochu polévky. Prší celý den, již o nás nemají tolik strachu jak prvé dny. Každý si jde, jak chce. Cestou hledám svého bratra od patnáctého zeměbranného pluku, nemohu ho najít. Co se s ním asi stalo? Večer přicházíme do městečka Zvolyn. V pondělí ráno odchod, večer přecházíme řeku Vislu. Přicházíme do města Nová Aleksandrija. Máme být ubytováni v kasárnách. Utekli jsem od druhých a zašel jsem do malého domku. Lidé velice hodní, dali mi dobrou večeři, a pak jsem se vyspal po tak dlouhé době jednou v měkké posteli. V úterý ráno jdeme na dráhu, čtyři kilometry. Jede to velice pomalu, je nás již pět tisíc. Hledám zase svého bratra, ale bez výsledku. Konečně večer, v 9

hodin přišla i na mě řada nasedat do vagónu. Jen sám ve voze, nemám zde ani jednoho přítele. Jen mezi Němci a Poláky, Češi jsme tu jenom čtyři. Ti tři jsou z Němců Nad Hanou. Cesta je únavná, je nás moc, takže jeden pro druhého si nemůžeme odpočinout. Uprostřed vozu máme kamna. Topiva máme dost, máme také mezi sebou jednoho Rusa, který nás hlídá, abychom neutekli. Po tři dny fasujeme 55 kopějek v den a pak ostatní dny po 25 kopějkách na den. Na Nový rok ve stanici Baranovicze dostáváme menáž, hovězí polévku, maso, chleba a kaši. Dne čtvrtého ledna ve stanici Moskva. Zde již je krutá zima. U kamen by se člověk mohl upéct a u dveří zmraznout. Teď již jedem jednokolejnou drahou, kde není možná nic koupit

za 25 kopějek. Dobře tomu, kdo měl peníze, ale já jsem neměl ani haléře. Vysílením a hladem ležím jak mrtvola, již po několik dní jsem nic nejedl. Dne 9. ledna přejíždíme Ural, hranici Ruska a Sibiře. Dne 11. ledna ve stanici Jekatěrinburg. Mám štěstí, dostal jsem koupit chleba a maso. Zde již je pravá Sibiřská zima -45 stupňů. Lidé tu vypadají jak medvědi. Ve vysokých papučích, v kožichu a v baranici. Divně si nás prohlíží a říkají nám, že tu zmrazíme v těch našich utíkáčkách. Dne 13. ledna ve stanici Tumeň vysedáme, ženou nás přes celé město, mrzne až to praští. Za městem v lágru nás třídí podle národnosti. Jsem přidělen k druhé rotě k čtvrtému svodu. Zajatecký lágr upravený je ze shořelé továrny, je nás tu nabito 1 500. Otrav-

ný vzduch, špíny po kolena, vši a štěnic darmo povídat. Píšu domů lístky. Máme na den ¾ funtu masa (zhruba 300 g) a tři funty (1 200 g) chleba, tři kousky cukru a zelinkového (bylinkového) čaje. Ráno máme horkou vodu k čaji, v poledne polévku a kaši, večer zase polévku. To jest na programu každý den. Jsme rozdělení na desátky. 24 ledna opouštíme tábor a jedem na vesnice. Je nás 250 samých Čechů. 25 ledna ve městečku Novozajímka odpoledne jsme rozdělení po sedlácích, po dvou. Našel jsem si přítele ze Slezska jménem Valentin Hertel. Vešli jsme do jednoho obydlí a zašli do kuchyně. Styděli jsme se, neuměli jsme po rusky ani slova. Však nikdo nás nepřišel přivítat, jak kdyby bylo stavení opuštěné, jen ve světnici byl slyšet šepot. Bylo nám úzko, raděj bych byl utekl, ale kam? Najednou přišla paní a donesla nám polévku a maso s chlebem. Beze slova zase odešla, chvěla se strachem před námi a my měli více strachu jako ona. Za chvíli zase přišla a přinesla pečené brambory (kartošky), mléko, vaječnici a pečené maso,

a zase odešla. Za chvíli přinesla Samovar, ve kterém to svištělo a hučelo. Nemohli jsme tomu porozumět, co to je, až nám přinesla skleničky, čajník a cukr, tak jsme tomu porozuměli, že je v tom vařící voda k čaji. A ještě nám přinesla bliny na másle a smetanu. Tož to je pochutnání jak na hodech! Naprali jsme se jako Honza o posvácení. Večer přišel hospodář, pomohli jsme mu vypřáhnout koně a poklidit. Ten již se nás nebál, přivítal nás a dal se s námi do řeči. Šlo to těžko, ale přece jsme mu trochu rozuměli. Vyprávěl nám, že byl v rusko-japonské válce také v zajetí a že se měl dobře. Konečně vyšla i paní máma, dcera i děti, již se nás nebáli. Prohledali nás, jestli nemáme u sebe ruční granáty, nebo nějakou zbraň. Velice přivítiví lidé, líbilo se nám tu. Lepší lidi jsme si nepřáli. Konečně přišla babička a poslouchala nás a pak nám vyprávěla, že myslela, že máme rohy, a že jsme čerti a divila se, že jsme taky lidi jako oni. Nastal hlučný smích a pak jsme si ulehli. Usínám a vši se mnou hýbou. Ráno, k našemu překvapení, přišel desátník

a sdělil nám, že pojedeme ještě třináct kilometrů dál na saních. To se nám nelíbilo. Posnídali jsme dobře a dali nám chleba na cestu. Rozloučili jsme se s nimi. Nasedáme do saní a s větrem o závod jedem k novému domovu. Mrzne, až praští, krev mně stydne v žilách, jde na mě dřímota. Ach Bože, zmrznu! Sedlák vida co se děje, nashvál nás vyvrátil do sněhu. Pak nám ukázal, že se mám chytout saní a proběhnout se tak, že se zahřeje. Konečně k poledni přijíždíme na místo do vesnice Selo Borovinsko. Na malém prostranství přišli si sedláci jako na trh a po jednom, po dvou i po čtyřech si nás odváželi domů. Já a můj přítel Valentin přišli jsme zase spolu k jednomu sedlákovu jménem Andrej Fedorovič Pavlov. Ti se nás již nebáli. Selka mladá hezká a dceruška jménem Anastazia ještě hezčí. Zde nám bylo veselo! Dobře jsme se naobědvali. To nekonečné vyptávání, to mně bylo protivné. Když seznali, že máme vši, vytopili nám bání (koupel) a my se pěkně umyli a oblekli do čistého prádla.

pokračování příště

PAMĚTNÍ KNIHA OBCE KOVALOVICE U KOJETÍNA (NA POKRAČOVÁNÍ)

Rok 1978

Již po několik let se snažím zachytit život a dění v naší místní části. V roce 1978 nebyly zaznamenány výraznější změny v životě místní části, ať již na úseku výstavby a zvelebení, kulturního vyžití občanů i způsobu života. Za zmínku snad stojí, že sloučením národního výboru s Městským národním výborem v Kojetíně se částečně umrtvila činnost složek Národní fronty. Občanský výbor již nemá takový vliv na jednotlivé složky, jak tomu bylo za působnosti místního národního výboru. Jelikož jsme jen malou částí města, nesoustřeďuje se u nás žádná nová výstavba, ať již ve vybavenosti místní části nebo výstavbě či modernizaci místní farmy Jednotného zemědělského družstva. Občané si však dosud vybudovaných zařízení váží, pečují o ně a udržují v dobrém stavu. Zvláště pečují o zeleň, květinovou výsadbu a čistotu celé místní části. Mohu říci, že žijeme v jedné z nejupravenějších a nejčistších částí města. Přesto obyvatel stále ubývá, mladí občané hledají vhodné zaměstnání i bydlení. Z celkového počtu obyvatel je přes sedmdesát důchodců. Za prací dojíždějí z větší části do kojetínských závodů, zbývající do Přerova a jen jedinci do

Kroměříže a Hulína. Počet obyvatel k 1. lednu 1978 činil 232.

Odhlášení z trvalého pobytu: V lednu Olšanský Evžen st., Olšanský Evžen ml., Olšanská Iveta st., Olšanská Iveta ml. do Kojetína, nové státní výstavby ve Sladovní ulici. V březnu se odstěhovali manželé Alena a František Hebnarovi se syny Michalem a Romanem do Kojetína. V dubnu se odhlásila Anežka Urbánková, byla převezena do domova důchodců v Rokytnici u Přerova. V květnu se odstěhovali manželé Anežka a Petr Mezníkovi se synem Petrem do Kojetína. Vladimír Moučka se odstěhoval do Přerova. V listopadu se odstěhoval do Kojetína Pavel Kusák.

Zemřeli: 24. února zemřela v nemocnici v Přerově Františka Urbánková. 31. července zemřel Antonín Srbecký v nemocnici v Přerově. 26. srpna tragicky zahynuli při autohavárii mladí občané Antonín Hánoš a Josef Doležel.

Přihlášení k pobytu: 25. dubna se přihlásil k pobytu a přistěhoval k paní Riemerové Ludevít Lisanský z Vlkoshe. V květnu se přihlásila Danuše Barošová – manželka Zdeňka Baroše ze Zlobic. V červnu se přistěhovali manželé Marie a Ivo Piskovi se synem Ivo z Křenovic do domu č. 86, který odkou-

pili od Měst.NV. V září se přistěhovali manželé Jarmila a Zdeněk Šimoňukovi s dcerou Petrou z Hulína do přestavěného domu Miroslava Doležela.

Narození: 12. června se narodila manželům Marii a Pavlu Kusákovým dcera Pavlína. 28. září se narodila v Přerově manželům Danuši a Zdeňku Barošovým dcera Lucie. 19. října se narodila manželům Jarmile a Zdeňku Šimoňukovým dcera Zdeňka.

Sňatky: V květnu se oženil Vladimír Moučka s (jméno neuvedeno) a Zdeněk Baroš s Danuší (příjmení neuvedeno).

Mimořádná událost:

26. srpna se konala v kulturním domě svatební veselice místního občana Josefa Doležela s Boženou Hruškovou z Křenovic. V odpoledních hodinách byla nevěsta odvezena údajně do Kroměříže na hotel. Ženich se svým kamarádem Antonínem Hánošem, který jezdil autem, a dalšími dvěma svatebčany ji jeli hledat. Za obcí Bezměrov, asi při rychlé jízdě, nezvládl řidič vozidlo a havaroval o strom. Řidič Antonín Hánoš, 22 let, místní občan, ženich Josef Doležel, 22 let, rovněž místní občan a Josef Hruška, 17 let, občan z vedlejší místní části Popůvky byli na místě usmrceni, zbývající z posádky

auta Marie Morongová z Křenovic byla nárazem na strom vymrštna a s těžkým zraněním převezena do nemocnice v Kroměříži. Lékaři jí zachránili život, avšak léčení si vyžádalo dlouhou dobu.

Koupě domů: Manželé Vojákovi z Brna koupili domek č. p. 04 se zahradou po zemřelém Václavu Vymazalovi na rekreační chalupu. Jiří Malík z Kojetína koupil domek č. p. 55 od Ludmily Charvátové na rekreační chalupu.

Výstavba:

V březnu započaly brigádnické práce na dokončení kuželny a tyto byly ukončeny v červnu. K zahájení provozu zbývala upravit vlastní dráha a vratka koulí. Také byl zahájen úklid místní části, úpravy zelených pásů a květinových záhonů. O zeleň, výsadbu květin, okrasných dřevin, úpravu a čistotu celé místní části se pečovalo po celý rok. V dubnu a květnu se upravovalo hřiště TJ Sokol, prováděly se terénní úpravy u koupaliště, koupaliště i dětské brouzdaliště bylo natřeno a naplněno vodou. V průběhu června byl vybudován přístupový chodník podél kulturního domu ke kuželně a nový chodník od č. p. 79 – Fr. Jurčík po č. p. 53 – Lad. Holík. Pokračovaly úpravy terénu u koupaliště. Frant. Jurčík a Jos. Ošťádal ml. zhotovili pro děti na koupaliště velmi pěkný kolotoč a houpačky. Těmito pracemi byla výstavba v místní části téměř ukončena. Nastala doba dovolených, občané se věnovali úpravám svých rodinných domků, zahrádek a zelených pásů. Opravovaly se rodinné domky č. p. 44 – manželé Doleželovi, č. p. 58 – manželé Voždovi, č. p. 25 – manželé Žáčkoví, č. p. 50 – manželé Ježkoví, č. p. 86 – manželé Piskovi, č. p. 53 – manželé Holíkovi. Pro špatný stav byl demolován domek č. p. 67 v majetku JZD. Nově přistavovali – garáž Antonín Hánoš, Stanislav Plesník, Josef Přivřel, zahradní domek František Vymětal z Kojetína. V prostoru pod farmou JZD, kde stály dvě garáže, se započaly stavět další čtyři majiteli nových zahrádek v bývalé zahradě u Fuksů: Jaromír Doupal z Přerova, Marie Majerová z Kojetína, Vladimír a Vojtěch Pospíšilovi z Dubu. V říjnu byla provedena výměna krytiny na požární zbrojnici, za eternitové šablony byl vyměněn pozinkovaný plech, osazeny nové dešťové žlaby a svody. Byl upraven vjezd na hřbitov usazením betonových obrubníků a vysypáním drtí. Uvnitř hřbitova upravena vstupní plocha a hlavní chodník – usazený

betonové obrubníky a dlažba. V listopadu byly provedeny zbývající práce na kuželně, olišťování podokapového prostoru, zhotovení nárazového prostoru za kuželkami. Těmito pracemi byl ukončen rok 1978 ve zvelebění a úpravách naší místní části.

Kulturně společenské a sportovní akce:

14. ledna se konal v kulturním domě společenský ples požárníků za malé účasti místních občanů. Vyhrávala dechová hudba Přerovských strojů, návštěvníci plesu se velmi dobře bavili. 11. února pořádala TJ Sokol tradiční šibřinky za poměrně dobré účasti občanů i hostů z okolí. 12. února uspořádala místní skupina SSM dětský karneval k velké spokojenosti dětí. 17. února se konal společenský večer VB a PS VB z Kojetína a Tovačova. V měsíci březnu se konaly v kulturním domě výroční členské schůze složek NF, oslava MDŽ, dvoudenní školení poslanců Měst. NV. V dubnu uspořádala TJ Sokol velikonoční zábavu a turnaj ve stolním tenise. 30. dubna se konal lampionový průvod ukončený táborákem za hřištěm TJ k výročí osvobození naší místní části. Oslavy 1. máje v Kojetíně proběhly za velké účasti našich občanů. TJ Sokol zakoupil autobus značky Ikarus z Kroměříže. V červnu se konaly oslavy MDD, které uspořádal TJ Sokol a SSM. TJ Sokol uspořádal turnaj v kopané za účasti mužstev Sokola Polkovice, Tvorovice a Chvalkovice. Vítězem se stali domácí hráči. 30. června se konal v kulturním domě přátelský večer poslanců a členů komisí Měst. NV. V červenci se uskutečnil turnaj starých pánů v kopané v Rýmařově za účasti bývalých hráčů Kovalovic. V kulturním domě se konaly oslavy padesátníků. Mužstvo kopané TJ Sokol se zúčastnilo turnajů v Polkovicích a Chvalkovicích. 5. srpna uspořádala TJ Sokol předhodořnou zábavu za velké účasti místních občanů i hostů. V říjnu započalo promítání filmů zajišťované OB v kulturním domě. 14. listopadu se konala veřejná schůze občanů, na níž byli občané seznámeni s plněním uzavřeného celoměstského závazku, s výhledem pro rok 1979 a další činnosti Měst. NV v Kojetíně. V kulturním domě se konaly výroční členské schůze složek NF. Pokračovalo promítání filmů jedenkrát týdně až do konce roku 1978. OB Kojetín zajišťovala zdravotnické a zeměpisné přednášky. V průběhu celého roku se konaly v kulturním domě svatební hostiny místních občanů i hostů z okolí.

Zemědělství: Na farmě v místní části, jako v letech předcházejících, byla pěstována pšenice, ječmen, cukrovka a brambory. Hektarové výnosy u obilovin byly 42 q, u cukrovky 416 q, u brambor 260 q. Výnosy v porovnání s rokem 1977 jsou vyšší, zvláště u brambor o 100 q. Cukrovka byla zaseta na Honech a obdělána místními občany. Nejvíce vyjednotila a okopala družstevnice Albína Klechová, a to 3,40 ha. Jinak v ekonomickém celku vypomáhala ošetřit cukrovku brigáda ze Slovenska, pracovníci v rostlinné výrobě rok od roku ubývá. I u nás je zaznamenán pokles pracovníků. Sklizeň rybízu byla provedena za dvanáct dnů s výnosem 290 q, také tento výnos je vyšší v porovnání s rokem 1977. V živočišné výrobě se pěstují selata. Průměrný počet narozených selat byl 14 ks na jednu prasnici. V živočišné výrobě pracuje devět pracovníků, z toho čtyři důchodkyně. Jejich průměrný roční výdělek činil asi 28.000 Kčs. Pěstováním prasnic, selat a žírů však dochází k zatěžování ovzduší nadměrným zápachem. Objekt se nachází v bezprostřední blízkosti obydlí a je stále překračována kapacita pro jednotlivé objekty. Je to stále neřešitelný problém k nespokojenosti občanů.

Počasí: Leden provázelo mírné zimní počasí beze sněhu s teplotami denními 0 až +4°C, nočními 0 až -4°C. Často vály větry, které se několikrát proměnily v mírnou vichřici. Počátkem února mírně poklesly teploty v noci, denní se pohybovaly kolem 0 s mírnými větry. 7. února napadl sníh a 8. padal celý den. Teploty denní -2° až -4°C, noční -4°C až -6°C. Střed měsíce chladnější se sněhovými přeháňkami, teplota poklesla v noci na -14°C, ve dne na -3°C až -7°C. Koncem měsíce nastalo mírné oteplení. Počátek března se vyznačoval stálými mrazíky, postupně se oteplovalo, druhá polovina měsíce poměrně teplá s malými srážkami. Duben provázelo velmi proměnlivé počasí s častými dešťovými srážkami a větry – poměrně chladno. Prvá polovina května ve znamení střídavého počasí s většími výkyvy teplot. Druhá polovina měsíce poměrně teplá s častými dešťovými srážkami. Počátkem června pěkné slunné počasí s malými dešťovými srážkami, střed a konec měsíce chladné počasí s větry a častými dešti. Prvá polovina července se vyznačovala velkými srážkami s denními teplotami 16° až 18°C, noční se pohybovaly kolem 10°C. Sluníčko se téměř neuká-

zalo. V druhé polovině měsíce nastalo částečné oteplení, poslední týden teplé slunné počasí, které se udrželo i počátkem srpna. Střed i konec měsíce poznamenán střídavými teplotami a poměrně značnými srážkami. Počátek září se vyznačoval střídavými teplotami, poměrně silnými větry s občasným deštěm. Střed a konec měsíce pěkné podzimní počasí se slabými srážkami. Započaly noční a ranní mlhy. Prvá polovina října se vyznačovala teplým slunným počasím, teploty denní 18° až 23°C, noční 6° až 10°C, noční a ranní mlhy. V druhé polovině měsíce nastalo ochlazení, větry s mírnými dešťovými přeháňkami, mlhy. Chladné

počasí si udrželo svou nadvládu téměř celý listopad. Dešťových srážek bylo málo, v první polovině měsíce byly časté husté mlhy, které držely po celý den. Denní teploty se pohybovaly kolem 4° až 6°C, noční 0 až 2°C. 26. listopadu napadl první sníh, celkem asi 25 cm. Noční teploty poklesly na -5° až -7°C, denní 0 až 3°C. Počátkem prosince teploty stále klesaly, denní na -5° až -8°C, noční až na -16°C. Pokles teplot byl provázen poměrně silným mrazivým větrem. Oteplení nastalo 9. prosince, padal déšť se sněhem, noční teploty okolo 0, denní až +4°C. Střed měsíce se střídavými teplotami, noční kolem -5°C, denní do 6°C. Tento ráz

počasí potrvál až do konce roku, téměř beze sněhu.

Zápisem o počasí končí záznamy událostí roku 1978. Snažila jsem se zachytit všechny události a změny života v naší místní části. Občané žijí spokojeně, beze sporů s vědomím, že pokud chtějí žít v příjemném a čistém ovzduší a prostředí, musí o ně pečovat. V tom má usnadněnou úlohu občanský výbor, poněvadž občané vědí, co chtějí.

Věřím, že tato dobrá shoda, pochopení pro společné užitečné a prospěšné dílo nejen vydrží, ale bude pokračovat i v letech příštích.

pokračování příště

DOŠLO DO REDAKCE

Dnes podáte, zítra dodáme aneb konec pohlednic v Čechách

Již léta před každými Vánocemi zasílám svým známým a vzdálené rodině přibližně dvacítku vlastnoručně vyrobených pohlednic.

I já samozřejmě každý den používám elektronickou komunikaci. Vlastnoručně napsaná pohlednice je pro mne ale něčím mnohem víc.

Letos (vlastně už loni) jsem pohlednice do poštovní schránky vhodila už 18. prosince. Mladé osoby, které nevědí, co je to poštovní schránka, nechť si to najdou na googlu. Část těchto vánočně-novoročních přání jsem podala rovnou na přepážce, a to už 15. prosince. Proto mne velmi udivilo, že do cíle – v rámci ČR – dorazily před svátky jen dva pohledy. Pomyslné první místo za moji nejdobrodružnější cestovatelku získala pohlednice, která do 70 km vzdáleného Brna dorazila za třináct pracovních dnů. Další cestovatel se v cíli, v domovní schránce v Pardubicích, objevil za devět pracovních dnů, a dokonce jedna pohlednice do města Jihlavy nedorazila vůbec. A tak bych mohla pokračovat.

Aktuálně je známo, že ČP doručuje mnohem menší objem klasických listinných zásilek oproti dřívějšímu. Mnohé písemnosti opatřené elektronickým podpisem se už standardně zasílají datovou schránkou. Pro pohyb balíčků mezi odesílatelem a adresátem už mnoho let občané úspěšně a s oblibou užívají služby typu Uloženka, Zásilkovna, apod. Ty jsou uživatelsky přitažlivé svou flexibilitou a snadnou dostupnos-

tí. Osoba balík sama odesílá i přebírá dle svých časových možností pomocí partnerských míst nebo boxu, který stojí na ulici. Fronta na poště se stává retro vzpomínkou jako např. kdysi fronta v masně.

Uvažuji, že od odesílání klasických pohlednic zcela upustím. Je to přežitá nostalgie, která získává hořkou příchuť kvůli vysoké pravděpodobnosti nedoručení do cíle. Ten kus osobně vyrobeného pravoúhlého kartonového lístku s mým osobním vzkazem, psaným mou rukou, zřejmě pomalu zaniká.

Vzpomínám, že jsem před více než třiceti lety první den mého (uplakaného) táborového pobytu poslala domů pohlednici ve znění: „Moc se mi stýská. Přijďte si pro mne.“ Rodiče už druhý den za mnou přijeli. (Sice si mne domů neodvezli, ale to už je jiný příběh.) Princip ale fungoval. Dítě napsalo lístek, za 50 haléřů jej odeslalo, za den nebo dva přišla odezva. Jistě, byla to jiná doba než dnes.

Ať už se jedná o táborový či lázeňský pobyt, dovolenou v Krkonoších nebo třeba týden ve Španělsku, pohlednice pro mne byla synonymem pro kousek vzdáleného (prázdninového) světa, který na okamžik doputoval k adresátovi do jeho všedních dní a přinesl mu tak malý (rukou psaný) jedinečný příběh ozdobený známkou z dalekých krajů.

Tento lístek s příběhem patřil jen a jen adresátovi. Ten si i po letech mohl v křesle u kávy připomínat ony kouzelné chvíle...

Sdílená elektronická alba takové kouzlo nemají. Jsou rychlá, okamžitá. Stejně tak, jak rychle se objeví na tvém účtu či sociálních médiích, tak rychle zmizí v záplavě nových a jiných.

Podtrženo, sečteno – tak si říkám, že před např. 300 lety posel se zprávou (v podobě muže na osedlaném koni s kouskem papíru v kapse), splnil svůj úkol výtečně. Pokud se na tehdejších hliněných a kamenitých cestách nestala nehoda, posel se zprávou dojel do Brna již za pár hodin. (A někdy s odpovědí docválal tentýž den i zpět, jen si musel vzít čerstvého koně.)

Tímto moje úvaha končí. Musím začít psát velikonoční pohlednice. Snad to ještě letos stihnou.

Jiřina Stavínková

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Leden ve škole

Začal nový rok a po vánočních prázdninách jsme se začátkem ledna v obou mateřských školách opět setkali odpocátí, plni zážitků z Vánoc a příchodu nového roku. Aby ten návrat po prázdninách byl veselejší, přišel za námi „Kašpárek“ s maňáskovou pohádkou, kterou zahrály dětem učitelky.

V prvním týdnu jsme oslavili příchod Tří králů, které do Betléma přivedla Betlémská hvězda. Děti ze všech tříd postupně navštívily kostel Nanebevze-
tí P. Marie v Kojetíně, kde si prohlédly

nádhernou vánoční výzdobu a Jesličky s malým Ježíškem. Poděkovaly mu za dárečky, které jim nadělil pod stromček.

V lednu za námi přijel do mateřské školy kouzelník se svou Kouzelnou show veselého Toma..., který rozesmál svými kousky každého z nás. Viděli jsme spoustu kouzelnických triků a už se těšíme v únoru na karneval, ke kterému klauni a kouzelníci určitě patří.

Ve třídě Sluníček prožily děti Zimní den, ve kterém pomáhaly Paní Zimě

postavit sněhuláka, lepit sněhové vločky a proběhla i pravá papírová i sněhová koulovačka.

Koncem měsíce se děti ze tříd Kořátek, Srdíček a Berušek postupně zúčastnily dopravní výchovy ve sportovní hale Kojetín. Děti se na mobilním dopravním hřišti seznámily s dopravními značkami a předpisy. Prakticky si vyzkoušely chování a jednání v dopravním provozu. Vyzkoušely si role řidičů čtyřkolek, chodců i policistů a naučily se dodržovat pravidla bezpečného chování v dopravě.

OPEVNĚNÍ MĚSTA KOJETÍNA – HRADBY, BRÁNY A HRADEBNÍ PŘÍKOPY

Pokračování z 1/2024

Vyškovská brána

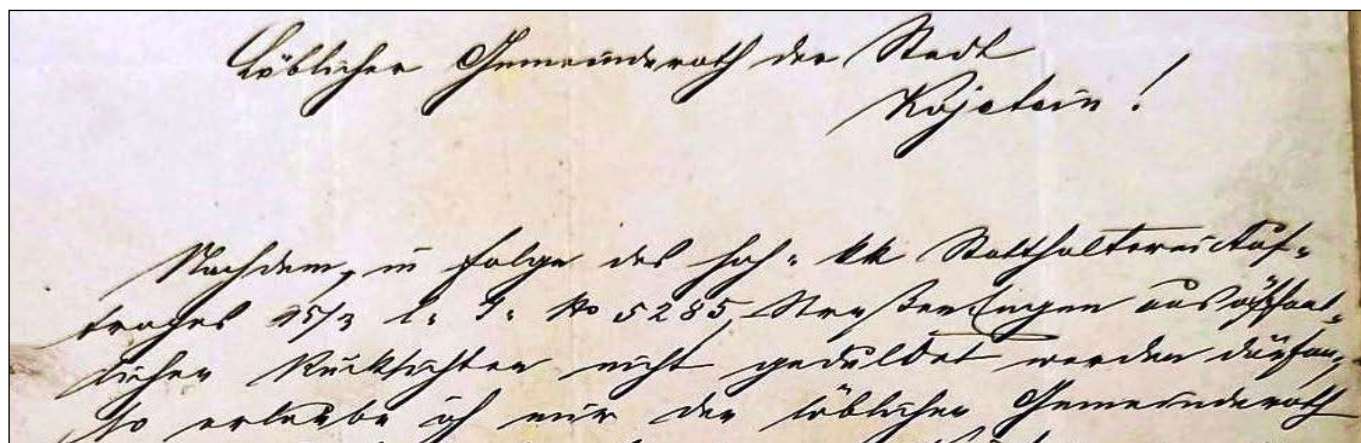
Přesuňme se však do roku 1875. Koncem měsíce dubna tohoto roku obdržela „Löbliche Gemeinderath der Stadt Kojetin!“ – Slavná obecní rada města Kojetína, dopis z Oddělení zemského stavebního úřadu v Uherském Hradišti v následující věci, kdy z Vyškovské brány zůstaly pouze dva pilíře (upravený překlad):

„Podle následného příkazu c. k. Místodržitelství ze dne 15/3 t. r. č. 5285 (ve věci) silničního zúžení z předešlého nálezu, (které) nesmí být strpěno, dovoluji si toliko takto slavnou obecní radu požádat, oba v Kojetíně na bývalé Vyškovské bráně podpůrné pilíře – při č. 82 přes 3 a 1/2 stopy (105 cm), při č. 83 přes 2 a 1/6 stopy (65 cm) široké, co nejdříve nechat zbourat a o provedení vyžadují mě sdělit.“

Oddělení zemského stavebního úřadu Uh. Hradiště 25/4 (1)875

Trávníček, zemský Ing. (inženýr)“

Vzdálenost mezi oběma chalupami byla pouze 5,9 metrů a zcela určitě již dopravě nevyhovovala.

Obr. Úvodní část výše uvedeného dopisu z dubna roku 1875.

Moravské místodržitelství v Brně bylo nejvyšším orgánem státní správy na území Markrabství moravského v letech 1850–1918. Jeho součástí byl **Úřad pro státní stavební službu**, který měl své nižší úřady v hejtmanských městech a Kojetín byl v této době podřízen úřadu v Uherském Hradišti.

Obecní rada, potažmo, obecní představenstvo, výše uvedený přípis projednalo a majitelům zmíněných chalup číslo 82 a číslo 83, Františku Kotkovi a Kateřině Živné, byl zaslán pod číslem 413 dopis, který uvádí požadavek c. k. Místodržitelství ohledně odstranění vystupujících pilířů Vyškovské brány do silnice k jejich odstranění. Představenstvo obce v dopise majitelům píše, že „...Dle dotčeného rozkazu míní obec co nejdříve k rozbourání a odstranění pilířů přikročiti, pročez Vás o tom s tím dodatkem uvědomují, by jste námitky, jestli jaké proti tomu činiti myslíte, v 8 dnech obecnímu představenstvu písemně podali. V Kojetíně dne 12ho července 1875.“

Jak je výše uvedeno, pilíře byly součástí obou domků, mezi nimiž byla vzdálenost kolem 5,9 metrů. Jižní pilíř, u domku Františka Kotky měl podle dopisu rozměr, který zužoval silnici 65 cm a pilíř naproti 105 cm.

Šířka průchodu brány tedy činila jen 4,2 metrů. Výška pilířů bez stříšky a ozdobné hlavice – šišky byla asi 3,2 metrů a jejich šířka se pohybovala kolem 0,6 metru.

Horní část brány, která oba pilíře spojovala a jejíž tvar neznáme, v té době již neexistovala.

Pokud by došlo k odstranění pilířů, mohla být ohrožena stabilita chalup. Majitelé si toho byli vědomi a tuto skutečnost vedení města sdělili. Avšak **jižní pilíř, jako pozůstatek Vyškovské brány byl odstraněn brzy** po zasedání kojetínského městského zastupitelstva, které na svém jednání číslo 222, dne 9. března roku 1876 rozhodlo, jak je uvedeno v bodě 10, že „Za příčinou, že dosavadní zděné 2 pilíře ve Vyškovské bráně pohodlnému jezdě na závadě jsou, uzavřelo se skrz strhnutí tých pilířů překážku odstraniti. Tym podobně se brána při uličce mimo městského pivovaru strhne, poněvadž skrz odstranění brány, se spíše zapotřebná čistota uličky docílí.“ **Rozhodnutí bylo splněno pouze částečně.**

A jak ukazuje mapa z roku 1883, došlo k přestavbě chalupy číslo 83 a 26. **Část hradní zdi s jižním pilířem jsou již odstraněny** a na jejich místě, mezi sousedními chalupami, vznikl průjezd do chalupy číslo 83.

Zbouráním jižního pilíře bylo úřadům alespoň částečně vyhověno ve věci rozšíření cesty.

Brzy tedy byla zbourána branka zvaná „fortna“, stojící v horní části únikové uličky na rohu pivovaru.

Severní pilíř Vyškovské brány u domku číslo 82 nebyl zbourán.

O průjezd branami se průběžně zastupitelstvo staralo. Archiválie registrují zápis městského zastupitelstva již ze dne 14. července roku 1803 ve věci dlažby u městských bran, který souvisí i s městskými hradbami. Zápis uvádí: „Z ohledu dlažky děláni při branách. V tom předně ustanoveno, by ty dlažky u bran vykopány a v novosti zas dokonale od dlažářského Mistra zhotovena byla, aby podiul (podél) při **Holomucke branie** protiv P. Leopolda Wisloužila a P. France Čermáku,

za druhé nápodobně **Vyškovská brána**, jak dále se to bude vidět zapotřebí, znovu položením dlážky popravena býti má, cokoliv ještě k tomu dláždění zapotřebí **bude kamení, takové z městské zdi se brátí má**. Ostatně temu již k té práci ustanovenému dlažďařovi Francovi Kreutz dle domluvy od Štyrhrané (čtvereční) sáhy má se po 27 Xrych (krejcarech) vyplatiti.“ Ze zápisu je patrné, že představitelé města se starali o bezproblémovou průchodnost městských bran opravou dlažby silnice, avšak zároveň si nedělali starost s materiálem, protože bylo **plně k dispozici kamení ze starobyklých městských hradeb**.

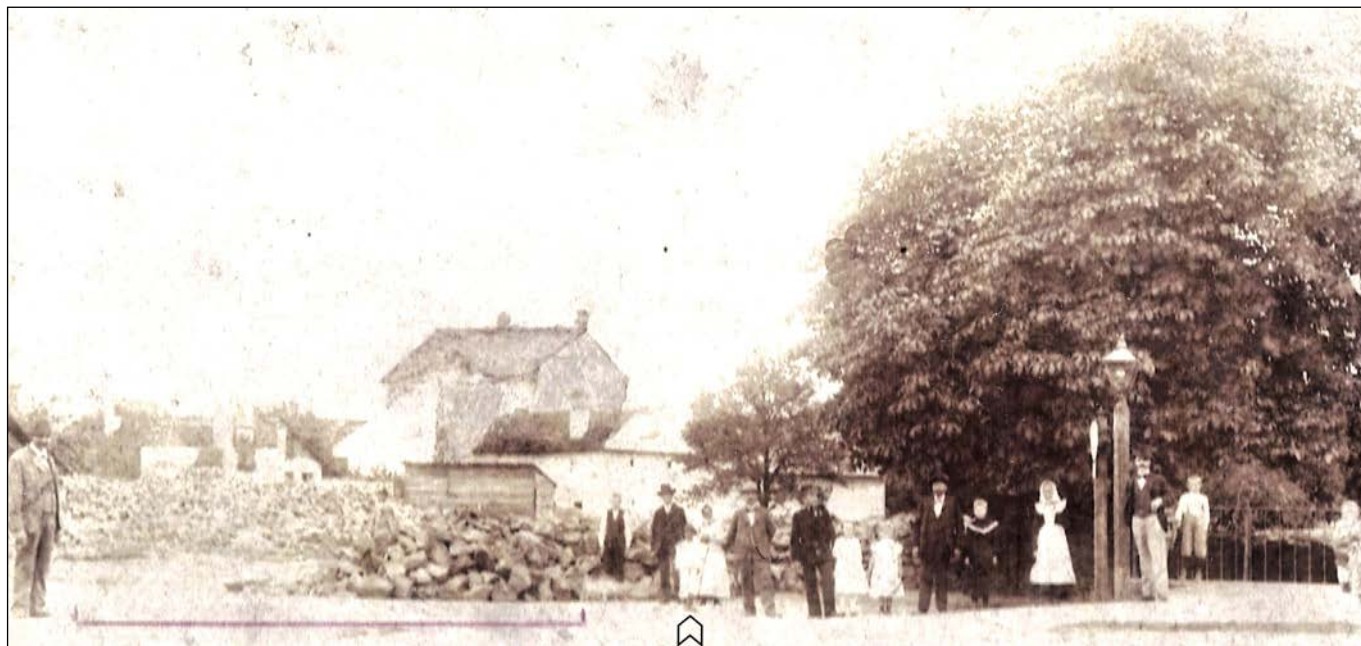
Obr. Mapa vlevo ukazuje polohu pilířů Vyškovské brány mezi chalupami číslo 82 a 83 v roce 1833.

Mapa vpravo z roku 1883 znázorňuje stav brány po roce 1875, kdy došlo ke stavebním úpravách chalup číslo 83 a 26, při nichž byl jižní pilíř a část hradní zdi odstraněny.

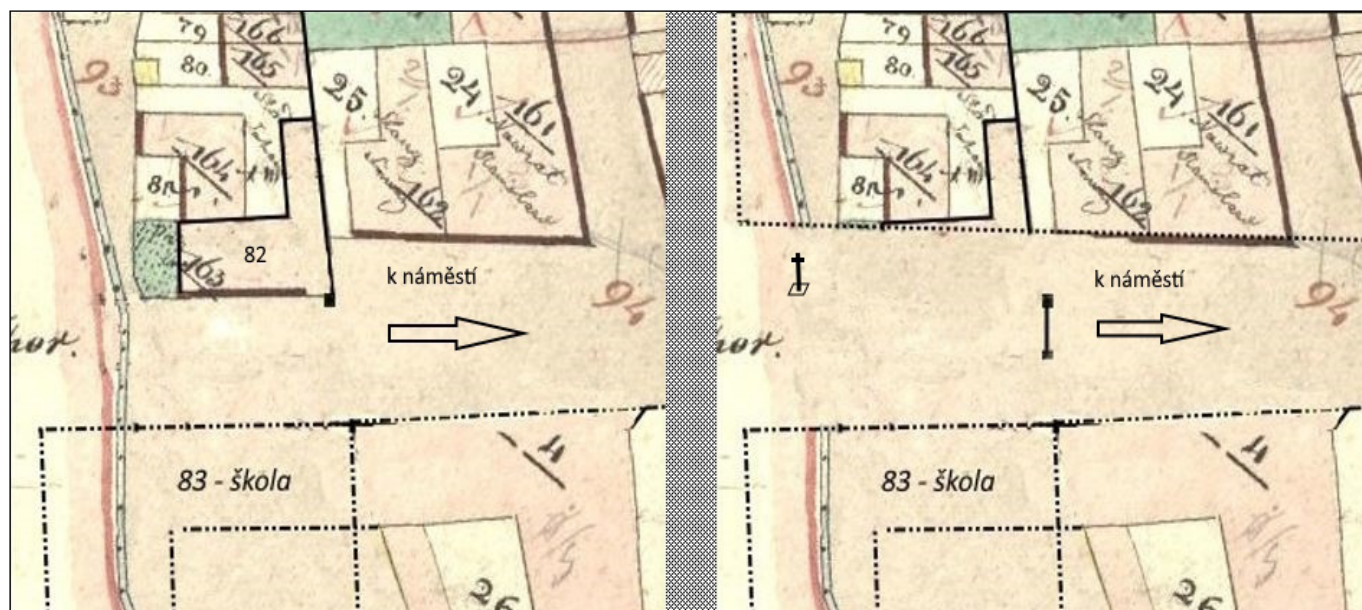
Dopisem ze dne 2. března roku 1901 bylo sděleno Silničnímu výboru okresu Kojetínského od vedení města Kojetína, že usnesením zastupitelstva ze dne 21. února roku 1901 bylo uloženo **vykoupit pozemek na stavbu budovy Měšťanské a obecné školy dívčí**.

A proto, „...K účelu tomu zakoupila obec **dům p. Františka Kotka č. 83 ve Vyškovské bráně**. Dům tento bude úplně zbourán, čímž okresní silnice v řečené bráně o 5,35 m se rozšíří.“ Dále je v dopise sděleno, že před výstavbou školní budovy „...bude třeba stoku čili potůček Psolučku zaklenouti (zatrubit).“

Vlastník domu, František Kotek, předměšťan, prodal dům, stavební plochu a zahradu za 24 tisíc korun a měl uloženo se do 30. června roku 1901 vystěhovat. Základní kámen školy byl položen dne 25. srpna roku 1902.

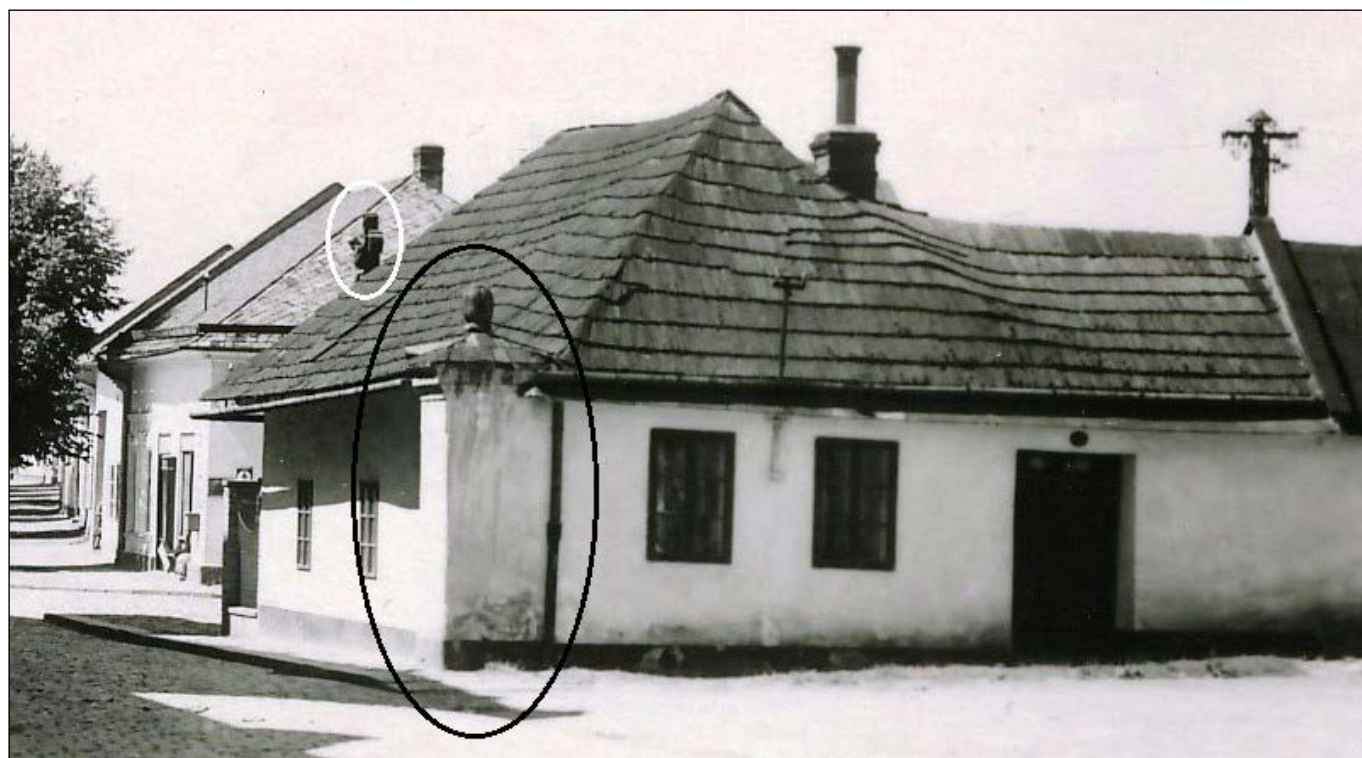

Obr. Pohled ze směru od kříže na místo zbouraného domu Františka Kotka na fotografii z roku 1901 nebo 1902. Uprostřed snímku stojí Kotkova rodina – 43letý František, 33letá manželka Františka, 6letá dcera Františka, jednoletou dceru Annu drží matka Františka v náručí (viz šipku dole). Ostatní osoby nalevo či napravo od uliční lampy nelze na snímku ztotožnit. Vlevo od rodiny Kotkových je hromada kamení, za stojícím mužem na levém okraji snímku je část zbytku městské zdi, vedle ní je dřevěná kůlna. V pozadí se tyčí dům číslo 674 se dvěma komíny, před nímž je pultová střecha patrně hospodářské budovy. Tmavá střecha se světlým komínem je součástí dvojdomku číslo 84 a 85, zbořeného před přístavbou školy v roce 1931.

Obr. Mapa vlevo ukazuje situaci u bývalé Vyškovské brány po výstavbě školy v roce 1903. Mapa vpravo znázorňuje rozšíření ulice (náměstí Míru) u Vyškovské brány po roce 1929 se zákresem původní polohy brány.

Severní podpurný pilíř Vyškovské brány se zachoval až do května roku 1929. Ještě předtím, než byl současně s chalupou hodináře Čeňka Živného zbourán, zachovaly se jeho fotografie, ze kterých je možno si udělat představu o bráně jako stavbě.

Obr. Pohled na chalupu číslo 82 hodináře Čeňka Živného před rokem 1929 se severním pilířem Vyškovské brány na tehdejší Wilsonově náměstí, v bílém oválu částečně vyčnívající kříž z roku 1757, v pozadí Vyškovská ulice.

Hodinář Čeněk Živný bydlel v domku do 30. března roku 1927, kdy zemřel. V Kojetínských kronikách se o něm píše: „Dne 1. dubna t.r. měl pohřeb Čeněk Živný, hodinář v Kojetíně, 76letý. Po celý čas pohřebních obřadů byly střídavě hodiny na věži kostelní i na rathause, bez přestání. Bylo to dojemné. Nebožtík léta letoucí natahoval a spravoval věžní hodiny, tam i smrt ho čekala. Patrně sklouzl na schodech kostelní věže a brzy na to 30. března zemřel.“

Kronika v roce 1929 pokračuje zápisem: „Dne 28. května začali bourati chalupu u bývalé Vyškovské brány. Chalupa patřila vdově po + hodináři Čeňku Živném...“

Z tohoto sdělení lze určit, že pilíř Vyškovské brány u domku číslo 82, byl jako poslední pozůstatek po této bráně zbourán koncem května roku 1929.

Obr. Pohled na severní pilíř Vyškovské brány směrem k náměstí.

Obr. Pohled na průjezd Vyškovskou bránou s oběma pilíři před rokem 1875 před zbouráním jižního (levého) pilíře u domu číslo 83, vpravo dům číslo 82 – obrazová rekonstrukce.

A co nás čeká v únoru? Chystáme se s baňůžky plnými dobrůtek za zvířátky do polí ke krmelci. Těšíme se na další divadélko a hlavně na karneval, při kterém každý předvede svou masku,

všichni si zatančí a zahrají soutěživé hry. Oblíbenou dětskou zábavou je stavění sněhuláků, bobování a sjíždění všech malých kopečků. Doufáme, že sněhová nadílka k nám

bude štědřejší a dopřeje nám alespoň trochu sněhu a s ním spojené zimní radovánky, jak na kopci za mateřskou školou, tak na školních zahradách.

vedení MŠ Kojetín

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NÁMĚSTÍ MÍRU KOJETÍN

Pyžamový den II.

Jak se zdá, mezi nejoblíbenější převleky žáků naší školy patří pyžamo. Toto tvrzení má samozřejmě své opodstatnění. Jak jinak bychom si mohli vysvětlit, že již podruhé byl tento den žakovským parlamentem navržen. A světe div se, opět byl našimi žáky přijat s velkým nadšením. V počtu pyžamových kreací bezpochyby vyhrá-

lo mužstvo prvního stupně, nicméně mnozí druhostupňáci se taktéž nenechali zahanbit. Jako třešnička na dortu působil také plyšák – tzv. Můj plyšák. Dne 17. ledna 2024 posedávali ve třídách nejen vzorní žáci, ale i jejich mazlíčci v podobě plyšových jednorožců, medvědů, delfínků apod. I když se na průběhu vyučování nic jiného nezměnilo, přece jen byl tento den tak nějak jiný. *školáci*

Přebor školy v kopané

Dne 19. ledna 2024 proběhl na hale přebor naší školy v malé kopané pro žáky osmých a devátých tříd. Na prvním místě se umístil tým z 8.a ve složení Hys Tomáš, Mirvald David, Šrámek Oscar, Štěpánek Štěpán, Váňa Adam. Na dalších místech se umístila družstva z 9.a, 8.b a 9.b.

A protože se hrálo nejen o první místo, ale především pro radost ze hry a z pohybu, tak všechny týmy obdržely diplomy a sladkou odměnu.

Vedení školy

Den vánočních postav

Dne 22. prosince 2023 se na naší základní škole konaly vánoční besídky. Vánoční atmosféru před vyučováním dokreslovala vánoční hudba, která se ozývala ze školního rozhlasu.

Někteří žáci přišli v kostýmech postav z vánočních filmů a pohádek. Ve třídách se hrály hry, pojídalo se cukroví a někteří žáci si předávali dárky. Žáci a učitelé z druhého stupně se sešli v multimediální učebně, aby si společně zazpívali koledy. Hudební

doprovod ke koledám ve složení tří kytar, houslí a flétny nacvičil se žáky učitel Galda.

Mezi žáky a učiteli mělo zpívání příznivý ohlas.

Žáci 6. tříd ZŠ nám. Míru Kojetín

ODBORNÉ UČILIŠTĚ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA KŘENOVICE

29. mistrovství České republiky ve stolním tenise

Ve dnech 22. a 23. listopadu 2023 se žákyň základní školy Sladovní Kojetín při Odborném učilišti a základní škole Křenovice zúčastnily 29. mistrovství České republiky ve stolním tenise žáků speciálních škol v Hradci Králové.

Z naší školy postoupily čtyři dívky – Stefanie Mižikárová, Marie Mižikárová, Jesika Mirgová a Marie Mirgová. Cesta vlakem byla sice dlouhá a únavná, ale dívky i přesto podaly velmi dobré výkony a umístily se na stupních vítězů.

Marie Mirgová se umístila na celkovém 5. místě, její sestra Jesika na 4. místě a medailové pozice obsadily

Marie Mižikárová na 3. místě a Stefanie Mižikárová na 2. místě. Těší nás velký úspěch našich sportovkyň. K možnosti zúčastnit se jistě přispěl, jak finanční dar města Kojetín, tak i ze strany vedení školy.

Tímto děkujeme vedení školy i města za podporu. Všem čtyřem žákyním děkujeme za vzornou reprezentaci školy, města, okresu i celého Olomouckého kraje a blahopřejeme k úspěchu.

Alena Dufková

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Příběhy našich sousedů na GKJ

Průkopnický tým GKJ zapojený do vzdělávacího projektu Příběhy našich sousedů neziskové organizace Post Bellum natočil svůj první rozhovor s pamětníci.

Za jakým účelem?

Projekt určený žákům osmých a devátých tříd a adekvátním třídám víceletých gymnázií přibližuje moderní ději-

ny prostřednictvím životů „obyčejných“ lidí. Dvou až pětičlenný tým ve svém okolí vyhledá pamětníka, který je ochoten sdílet své vzpomínky. Stěžejní událostí projektu je rozhovor s pamětníkem. Z rozhovoru děti pořizují zvukový či audiovizuální záznam. Výpověď na základě předem připravených otázek se mnohdy mění ve spontánní monolog člověka, jehož životní radosti a peripetie se od chvíle zaznamenání stávají „pamětí národa“ – autentickým

prožitkem své doby. Jsou to právě žáci, kteří z toku vyprávění vytáhnou příběh, který ať výrazný či lehce skrytý, zrcadlí čas svého vzniku. A život pamětníka, smysluplný sám o sobě, tak nabývá nového významu – jako živoucí dokument událostí, které by z papíru učebnice zněly nepochopitelně a vzdáleně. Příběh prezentují žáci v podobě rozhlasové, televizní či psané reportáže na internetové stránce www.pribehynasichsousedu.cz, kam

rovněž umísťují medailonek zpovídaného pamětníka, dobové fotografie, archivní dokumenty a nálezy apod. Vrcholem mezigenerační spolupráce je ovšem slavnostní setkání týmů a pamětníků pracujících v témže čase ve stejné oblasti. Při této výjimečné

příležitosti prezentují týmy svého pamětníka a jeho příběh živou a kreativní formou. Terciánky Emu, Danielu, Markétku, Ellen a Blanku Pavelkovou – zpovídanou pamětnici – takové setkání čeká 25. března v Prostějově. Již v průběhu téhož měsíce se své pre-

miéry dočká i jimi natočená reportáž, dotočená a sestříhaná v nahrávacím studiu Českého rozhlasu Olomouc. Doufejme, že slečny svým prvním zápisem do Paměti národa započaly novou tradici projektů Gymnázia Kojetín.

Markéta Matějková

Gymnázium Kojetín uvádí:

Cesta do hlubin študákovy duše

účinkují:

Markéta Šlinská
Kdo je to vlastně Markéta Šlinská? Konec konců kdo by to měl vědět, věčně unikám do „mého vesmíru“ a představ, možná proto, že nejsem člověk, kterého jen tak snadno někdo pochopí a kdykoli něco tvořím, dávám tak svému vesmíru hmotnou podobu a možnost ostatním do něj nahlédnout.

Roman Horák
„Ti, kteří sní ve dne, jsou si vědomi mnoha věcí, které unikají těm, kteří sní jen v noci.“
Vincent Van Gogh

Šimon Sum
„Vzdělání mysli bez vzdělání srdce není žádné vzělání.“
Aristoteles

Eden Garden Café, nám. T.G.M. 197/20, Prostějov

2. února – 29. února 2024

GYMNÁZIUM, KOJETÍN, SVATOPLUKA ČECHA 683

Gymnázium v Kojetíně je všeobecně vzdělávací školou, na které připravujeme studenty ke studiu na vysokých školách u nás i v zahraničí. Kapacita školy umožňuje vyučujícím nadstandardní přístup jak k výjimečným talentům, tak i žákům se studijními či osobními problémy. Nabídka standardních povinných a volitelných předmětů je rozšířena o výuku práva. Při jejich realizaci spolupracujeme se Soudcovskou unií ČR a s UP Olomouc.

Ve školním roce 2024/2025 budeme otevírat jednu třídu osmiletého (79-41-K/81) a jednu třídu čtyřletého (79-41-K/41) studijního oboru standardního učebního plánu nebo plánu s rozšířenou výukou tělesné výchovy.

Přijímací řízení je realizováno formou přijímací zkoušky jednotnými testy z českého jazyka a literatury a matematiky (CERMAT). Kritéria jsou zveřejněna ve škole a na stránkách školy www.gkj.cz.

Zájemcům o studium nabízíme přípravné kurzy k přijímacím zkouškám.

Podmínkou zařazení do kurzu je podání přihlášky ke studiu na GKJ.

Přihlášku ke studiu je třeba odevzdat od 1. 2. do 20. 2. 2024 novým způsobem popsáním podrobně na

www.prihlaskynastredni.cz.

Průvodce přijímacím řízením naleznete také na našich webových stránkách v sekci Uchazeči-Přijímací řízení.

Kontakty: telefon: 581 705 333

e-mail: gkj@gkj.cz

web: www.gkj.cz

Až se jaro zeptá: „Co jsi ZUŠko dělala v zimě?“ „Hráli jsme a hráli, spoustu radosti rozdávali.“

Rozsvícení vánočního stromu
v Kojetíně – 24. 11. 2023

Rozsvícení vánočního stromu
v Kojetíně – 24. 11. 2023

Rozsvícení vánočního stromu
v Bezměrově – 26. 11. 2023

Soustředění dechového orchestru
1.–3. 12. 2023

Besídka „Na svatou Barboru
vyhráváme pospolu“ – 4. 12. 2023

Sobí jízda – 6. 12. 2023

Besídka „Tóny, místo vloček sněhu,
zvou do ZUŠky na koledu“ – 7. 12. 2023

Předvánoční vyhrávání žáků
ZUŠ Kojetín – 13. 12. 2023

Předvánoční vyhrávání žáků
ZUŠ Kojetín – 13. 12. 2023

Besídka „Hudební dárečky“ – 14. 12. 2023

Vánoční besídka – 18. 12. 2023

Koledování u stroměčku – 20. 12. 2023

Vánoční koncert učitelů – 21. 12. 2023

Předv. žestová besídka – 22. 12. 2023

Novoroční bubnování – 16. 1. 2024

Ohlédnutí za Vánocemi

Čas předvánoční je spojen s přípravami, nákupy, možná nervozitou a určitě větším shonem. Je třeba se i zastavit a v klidu „nasát“ vánoční atmosféru. Nejen proto pořádáme již tradičně vánoční den otevřených dveří pro širokou veřejnost. Jídelna se v ten den promění v oázu klidu a pohody s dobrým jídlem, vánočními zvyky a vždy něčím novým, co Vánoce symbolizuje. Návštěvníci jsou usměvaví, milí. U dobrého jídla si povykládají a s dětmi si vyzkoušejí některé vánoční zvyky. A tak odcházejí se slovy, že už se těší na příští rok, co nového ochutnají. A to je odměna pro nás.

Co děláme proto, aby tomu tak bylo? Samozřejmě, že za tím stojí naše práce i starosti. Každý rok vymýšlíme něco nového: na jaké téma budou dnešní Vánoce? Již jsme tu měli: Štědrovečerní menu v evropských zemích, Vánoce ve školní jídelně, Vánoční pokrmy české kuchyně z dob našich babiček i ze současnosti, Štědrovečerní pokrmy z různých koutů Čech a Moravy.

V roce 2023 – Vánoční pokrmy: Co se jedlo na zámku. Co se jedlo v chalupě. Co nám vaří maminky.

V tento rok jsme pojali vánoční vaření v duchu srovnání nejen doby minulé s tou dnešní, ale i vánoční hodování na zámku s vánočními pokrmy, které se podávaly v chalupách na vesnici. Inspiraci jsem hledala v knihách a na internetu. Jídla, která jsme nabízeli v den otevřených dveří, jsme také zařadili do jídelníčku pro naše strávníky. Některé jsme museli mírně upravit tak, abychom je mohli podávat dětem a suroviny byly dostupné. A protože téma Vánoc bylo rozděleno do tří kategorií, vařilo se vánočně tři dny. (18.–22. prosince 2023).

1) Co se jedlo na zámku

Pondělí jsme měli zámecké pokrmy. Polévku jsme volili vánoční štedračku. Místo tradičního kapra jsme dali tresku na másle s mandlemi, neboť vaříme pro všechny věkové kategorie, a ne všechny děti by dokázaly jíst kapra s kostmi. Jeden rok jsme sice měli kapra přímo z tovačovského rybníka. Ryba byla speciálně upravená, tedy vykostěná od větších kostí a filety byly nasekané tak, aby filet zůstal zachován vcelku a jemné kostičky byly přesekané. Drobné kosti se sice neza-

píchnou v krku, ale cítíte je a dětem to nechutnalo. Proto jsme kapra nahradili rybou bez kostí. Jako moučník se na zámku podávaly lívance a jablečný či tvarohový závin. Na oběd č. 2 jsme tedy zařadili lívanečky s ovocem a zakysanou smetanou. K zámeckým Vánocům patřil vaječný koňak. I ten jsem chtěla strávníkům dopřát samozřejmě v podobě bez alkoholu. A tak jsme ho nazvali lidově „vaječňák“. Uvařili jsme ho 150 l a vše se vypilo.

2) Co se jedlo v chalupě

Zámecké pokrmy vystřídala jídla z chalupy. Úterý tedy pařilo jídlům skromnějším a finančně méně náročným. Vánoční tradice v chalupách byly kaše a vánoční kuba. Kaši jsme vařili polentovou a podávali ji se sušeným ovocem a máslem. Vánoční kuba byl na oběd č. 2. Nápoj jsme zvolili bylinkový čaj s medem. Rozdíl mezi těmi dvěma dny je značný, ale pravdivý. Neznamená to, že by jídlo v úterý dětem méně chutnalo. Sladkou kaši se jim vždy zavděčíme.

3) Co nám vaří maminky

Třetí den patřil jídlům, která by školákům neměla být cizí. Dělať jsem

si průzkum mezi strávníky a většina z nich mají na Štědrý den kuřecí řízek a bramborový salát. Některé maminky vaří rybí polévku, některé houbovou a některé vývar. Zvolili jsme rybí. Některé domácnosti na štedrovečerní večeři připravují lososa či jinou dražší rybu i mořskou, a to většinou bez trojobalu. Proto na oběd č. 2 byla ryba mořský ďas na másle a bylinkách. Snad v žádné domácnosti dnes nechybí vánoční cukroví. Ani u nás v tento den nechybělo. Nebylo ale v našich silách toto upéct pro 700 strávníků, a tak jsme si je objednali u cukrářské firmy. A jaký nápoj pro tento den vybrat? K dnešním Vánocům neodmyslitelně patří vánoční punč, i když nepochází od našich předků, ale z Indie. Děti se s punčem setkávají na ulici i doma. Není tedy divu, že jako nápoj jsme zvolili právě ten, opět samozřejmě bez alkoholu. Strávníci si sami do skleničky dávali nakrájené ovoce a zalévali teplým dětským punčem. Dětem do mateřské školy jsme pekli vánočku, neboť domácí je domácí.

Všechna výše uvedená vánoční jídla z různých společenských i historických vrstev jsme podávali na den otevřených dveří, aby i veřejnost mohla ochutnat a vnímat rozdíly vánočního hodování a zároveň viděla, co jejich děti ve školní jídelně jedí. K vánočnímu jídlu patří i slavnostně prostřená tabule. Jaká asi byla na zámku, jaká v chalupě a jakou prostírají maminky dnes? Ukázku slavnostně prostřených stolů jsme pro návštěvníky připravili i my. V rámci dobré spolupráce s městským kulturním střediskem jsme si vypůjčili z muzea rekvizity, jiné přinesli naši zaměstnanci. Moje kolegyně pracovnice provozu a šikovná aranžérka z nich vytvořila naprosto dokonalé tři

slavnostně prostřené stoly. Neopomenuli jsme vánoční zvyky: pouštění skořápkových lodiček a krájení jablíčka. Podbarveno vánočními koledy jsme prožívali vánoční atmosféru.

Mezi našimi hosty nechyběl ani staros-

ta Leoš Ptáček či místostarosta Jaroslav Bělka, který pořizoval fotografie. Někteří hosté chodí tradičně každým rokem, jiní přišli poprvé a využili nabízené prohlídky provozu. Na tvářích zářily úsměvy a slova chvály zněla libě. Písmem v pamětní knize vyjádřeno:

„Mnohokrát děkujeme nejen za výtečnou večeři, ale i za krásnou sváteční atmosféru a úsměvy všech. Děkujeme i za krásnou prohlídku kuchyňského

zázemí. Moc rádi přijdeme i příští rok. „Den otevřených dveří byl velice příjemný, krásná výzdoba, vynikající jídlo a příjemný personál. Těšíme se na další rok.“

Za vše patří dík mým kolegům za jejich píli a kreativitu. Takové akce nejenže obohatí naši práci, ale zároveň jsou důkazem toho, že školní jídelny jsou dnes na vysoké úrovni.

Hana Rohová, ředitelka ŠJ

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN INFORMUJE

Zima 2024

Nedělní zájezdy

Jako každou zimu, tak i letos DDM pořádá zájezdy na hory s výukou lyžování a snowboardingu. Dne 14. ledna 2024 jsme tak trochu opožděně zahájili naše tradiční lyžařské neděle ve Ski areálu Kareš. Přes čtyřicet lyžařů a snowboardáků si užilo letošní sněhovou nadílku na sto procent. V únoru nás čekají ještě tři zájezdy.

Víkend s tatínkem

Prodloužený víkend plný sněhu, lyžovačky a krásného počasí si již 6. rokem užila parta tatínků se svými dětmi. Tentokrát v Rokytnici na Jizerou. **ddm**

DUHOVÉ PRÁZDNINY

12.2.-16.2.2024
8:00 - 15:00

ddm
KOJETÍN

Cena: 1800,-
Cena zahrnuje obědy a pitný režim, materiál k bohatému programu, drobné odměny, výlet, pedagogický dozor.

Přihlašování elektronicky
www.ddm.kojetin.cz
Na sobotu platí vstupní líst DDM Kojetín

PŘIPRAVUJEME

1.–2. 2. 2024 Noc a den v DDM

11. 2. – 16. 2. 2024

Jarní prázdniny pro rodiče a děti
Kouty nad Desnou

12. 2. – 16. 2. 2024

Příměstský tábor
Duhové prázdniny

knihovna
meks
kojetín

MĚSTSKÁ KNIHOVNA MĚKS KOJETÍN

Leden v knihovně

V lednu jsme v naší knihovně přivítali žáky 5. tříd základních škol na lekci informační výchovy, která je zaměřena orientaci v knižním fondu a práci s on-line katalogem (praktická cvičení). Soutěžit přišly děti ze školních družin a Klubů malých čtenářů z Polkovic a Lobodic v Pohádkové olympiádě, která prověřila jejich čtenářské znalosti.

Do Velkých Losin zavítala naše kolegyně Ivana Kusáková se studenty a pedagogy Gymnázia Kojetín v rámci projektu VYLE(TÍME) (putování po Olomouckém kraji) s připravenými pověstmi z regionu a dalšími informacemi (Kaplický, Václav: Kladivo na čarodějnice).

Již tradiční lednovou akcí je Novoroční setkání dobrovolných knihovníků střediska Kojetín, které tvoří MK Kovalovice, MK Křenovice, MK Lobodice, MK Měrovice, MK Oplocany, MK Polkovice, MK Stříbrnice, MK Troubky a MK Uhřetice.

Knihovna v roce 2023 v číslech:

Registrovaní uživatelé: 804

Počet návštěvníků: 24.201

Výpůjčky: 23.170

Stav knihovního fondu: 20.938 svazků

Jitka Lorencová, vedoucí knihovny

PŘIPRAVUJEME NA ÚNOR 2024

LEKCE INFORMAČNÍ VÝCHOVY

Práce s on-line katalogem, praktická cvičení.
Pro žáky 8. tříd základních škol
a tercie Gymnázia Kojetín.

KDO TO NAKRESLIL?

Literární soutěž zaměřená na poznávání ilustrací našich předních výtvarníků dětských knih.
Pro školní družiny a Kluby malých čtenářů z Polkovic a Lobodic.

MLADÝ VÝTVARNÍK

Výtvarná soutěž pro malé kreslíře. Namaluj obrázek své oblíbené pohádkové postavy (ve formátu A4) a přines jej do knihovny. O vítězi rozhodnou návštěvníci knihovny. Ti vyberou nejpovedenější dílka a jejich autoři budou oceněni v březnu „měsíci čtenářů“.
Pro všechny, kdo chtějí malovat.

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín:
www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna
facebooku a rajce.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

meks
kojetín

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN

Kultura v lednu

První měsíc v roce se nesl ve znamení divadla. S našimi herci z divadelního souboru **Mimoni** jsme zavítali do sousední Kroměříže, kde jsme v pátek 12. ledna 2024 zahráli představení Haná se nesodí v Sokolském domě. Hned po příjezdu nás čekalo milé přivítání od místních Sokolek Jitky Buriánové a Ivany Zavadilové, které nám přichystaly zázemí a umožnily nám

tuto inscenaci uvést v Kroměříži. Ve stylovém sále bývalého kina byla báječná atmosféra a překvapila nás velká účast obecenstva, které čítalo přes sto duší. Mimoni diváky pobavili svými takřka profesionálními výkony a hraní v kroměřížské Sokolovně si vyloženě užívali. Reakce diváků byly nadmíru uspokojivé, po celou dobu představení tleskali a smáli se šťavnatým gagům. V závěru představení odměnilo publikum naše herce dokonce ovacemi ve

stoje. Jsme rádi, že jsme si v hanáckých Athénách mohli zahrát a pobavit tak řadu diváků.

V pátek 19. ledna 2024 jsme přivítali v kojetínské Sokolovně divadelní soubor **V.A.D. z Kladna**, který nám představil jímavý příběh Nikoly Šuhaje, jehož osoba je opředena řadou tajemství a legend. Diváci, kteří očekávali parafrázi na provázkovskou Baladu pro banditu, měli bohužel smůlu, ale rozhodně nemuseli litovat, protože

představení překonalo všechna očekávání. Příběh o lásce, zradě a neutešených poměrech na Podkarpatské Rusi krátce po první světové válce nadchl diváky hereckými výkony, originální scénou i zvukovou a audiovizuální projekcí, která dokreslovala atmosféru a takřka vtáhla diváka do romantického a zároveň drsného kraje zbojníka Šuhaje. Divák mohl také cestovat časem, protože herci využili například nahrávky a videa ze současné Koločavy, vyprávění herce Miroslava Donutíla o návštěvě této destinace nebo rozhovor s dcerou Nikoly Šuhaje Annou.

nezávislých amatérských fotografů) se začala sdružovat před patnácti lety, tedy v roce 2008. Jejich první výstava se konala v lednu 2009 také v prostorách galerie Vzdělávacího a informačního centra. Původně šlo o jednorázovou akci a vystavující nepředpokládali další pokračování, ale opak byl pravdou, protože SNAFO funguje už 15 let. Má mezi sebou fotografie různorodého zaměření, tím pádem jsou výstavy tematicky pestré a členové mají stále co nabídnout. A to i v dnešní době zahlcené fotografiemi, kdy vytvořit technicky dokonalý snímek není nic složitého a nákladného. Výstava návštěvníky

přesvědčí o tom, že fantastický svět je všude okolo nás. Expozice SNAFO – Patnáct let spolu bude otevřena do 28. března 2024 a určitě stojí za zhlédnutí.

Ke konci ledna se k nám donesla neveselá novina, že vandalové poničili, již podruhé, maskota kojetínského biocentra vodníka Špalírka. Díky pár jedincům, kterým není nic svaté, se z jedinečné figurky, která těšila jak naše nejmenší, tak i dospělé, stala ve chvíli halda odpadu a naše několika-týdenní práce tak přišla vniveč. Nejde ovšem ani tak o práci, ale o zklamání z toho, že se najdou „lidé“, kteří nejenom, že nedovedou vytvořit nic pro radost druhých, ale naopak ještě ničí a hyzdí úsilí jiných. I přes toto zklamání věříme, že stojí za to šířit v okolí radost a přispívat svou pomyslnou troškou do mlýna, protože většina z nás to ocení, a konec konců děláme to i sami pro sebe. Proto nebudeme věšet hlavu kvůli pár duševním mrzákům a pojedeme si nadále svoje blues, protože to o božích mlýnech platilo, platí a platit bude.

-miza-

Poslední lednovou akcí byla vernisáž výstavy fotografií přerovské tvůrčí skupiny SNAFO, kterou inicioval Stanislav Šobáň. Po hudebním úvodu Milušky Vencíkové přítomné přivítal a seznámil návštěvníky s historií i současností tvůrčí skupiny SNAFO Milan Zahradník. Poté se slova ujal iniciátor výstavy a jeden z vystavujících Stanislav Šobáň, který poděkoval všem vystavujícím a popřál návštěvníkům, aby se jim expozice líbila. SNAFO (Sdružení

stálá expozice

ZTRACENÁ TVÁŘ HANÉ

z depozitáře **Kojetínského Muzea**

Galerie, Vzdělávací a informační centrum Kojetín
Masarykovo náměstí 8, Kojetín,

stálá expozice

KDYŽ JEŠTĚ BYLA TECHNIKA V PLENKÁCH

Technické skvosty a zajímavosti
z depozitáře kojetínského muzea
stálá expozice muzea; otevřeno celoročně

Galerie, Vzdělávací a informační centrum Kojetín
Masarykovo náměstí 8, Kojetín,

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN POŘÁDÁ
MASOPUSTNÍ PRŮVOD MASEK ULICEMI KOJETÍNA

VODĚNÝ MEDVEĎA

V SOBOTU
10. ÚNORA 2024

OD 10.⁰⁰ HODIN PRŮVOD MASEK
Z KROMĚŘÍŽSKÉ ULICE K RADNICI A DÁL ULICEMI KOJETÍNA

SRAZ MASEK V 9.³⁰ HODIN V KROMĚŘÍŽSKÉ ULICI
(ZELENÉ GRUNT NAPROTI HASIČŮ)

**KAŽDÁ MASKA DO PRŮVODU VÍTÁNÍ!!
AJI PLEŤOVÁ...**

MASOPUSTNÍ ŠPUMPRNÁGLE, BRIKULE A ALÓTRIE
U radnice - Masarykovo náměstí Kojetín cca v 11.⁰⁰ hodin:
PŘEDÁNÍ OSTATKOVÉHO PRÁVA STAROSTOU

VIC Kojetín (Masarykovo náměstí 8) od 20.⁰⁰ hodin:
CANDBÁL S POCHOVÁVÁNÍM BASY

Hanácké candrbál POCHOVÁVÁNÍ basy

**sobota
10. února 2024
20.00 hodin**

Vstupné 100 Kč

Vzdělávací a informační centrum
Masarykovo náměstí 8 Kojetín
(bývalý Okresní dům)

K tanci a poslechu hraje:
PC music

O půlnoci proběhne
Pochování nebožky BASY

Občerstvení zajištěno!

SRDEČNĚ ZVE HANÁCKÁ BESEDA KOJETÍN

SRDEČNĚ ZVEME VŠECKY NA:

**BEZMĚROVSKÉ SLIVKOŠT
S POCHOVÁVÁNÍM BASY**

**V SOBOTU 10. ÚNORA 2024
OD 18 HODIN NA SÁLE KULTURNÍHO
DOMU V BEZMĚROVĚ**

K Tanci a poslechu bude hrát
CIMBÁLOVÁ MUZIKA BEČVA
SE ZNÁMOU CELEBRITOU A LAMAČEM DÍVČÍCH
SRDCÍ VOJTĚCHEM GERLOU

-VYSTOUPENÍ FOLKLÓRNÍHO
SOUBORU BEZMĚROVÁČEK
-BOHATÁ TOMBOLA
A OBČERSTVENÍ
-POCHOVÁNÍ NEBOŽKY BASY

HODNOTIT BUDE KAŽDÝ
NÁVŠTĚVNÍK
A ODBORNÁ POROTA
V KATEGORIÍCH:
TRNKA A LETNÍ OVOCE

VSTUPNÉ:
50 Kč SE VZORKEM
150 Kč BEZ VZORKU

SBĚRNÉ MÍSTO PRO
VZORKY (0,5 L)
V OBCHODĚ COOP
BEZMĚROV, NEBO
OD 16. DO 18. HODIN
10. ÚNORA V KULTURNÍM
DOMĚ BEZMĚROV.
VZORKY PROSÍM
OZNAČTE JMÉNEM
A DRUHEM OVOCE.

MĚKS KOJETÍN A NÁRODOPISNÝ SOUBOR
HANÁCKÁ BESEDA

VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

**TRADIČNÍ
HANÁCKÉ
BÁL**

**SOBOTA
24. ÚNORA 2024**
začátek 19.³⁰ HODIN
SOKOLOVNA KOJETÍN

K Tanci a poslechu zahrají:

DECHOVÁ HUDBA **HULÍŇANÉ**
POP-ROCK **HALLO BAND**
CIMBÁLOVÁ MUZIKA **DUBINA**

NA BÁLE VYSTOUPÍ:

HANÁCKÁ BESEDA KOJETÍN
NÁRODOPISNÉ SOUBORY Z OKOLÍ

SLOSOVATELNÁ VSTUPENKA: 250 Kč
MÍSTENKA: 50 Kč

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO!

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK A MÍSTENEK:
VZDĚLÁVACÍ A INFORMAČNÍ CENTRUM KOJETÍN
(OKRESNÍ DŮM) MASARYKOV NÁM. 8, KOJETÍN
OD 15. 1. 2024, TEL: 581 202 202, 774 001 403

Srdečně zvou pořadatelé

Galerie
Vzdělávacího a informačního centra Kojetín

Sdružení nezávislých amatérských fotografů
Vás zve na výstavu fotografií pod názvem

SNAFO 2008
Fantastický svět okolo nás.

PATNÁCT LET SPOLU

Vernisáž výstavy se uskuteční
26. ledna 2024 v 17 hodin
v Galerii VIC, Masarykovo nám. 8, Kojetín

Výstava bude otevřena od 29. ledna do 28. března 2024
otevřeno: 9 až 11³⁰ a 12³⁰ až 17 hodin

Zabijačka na dvorečku
Dobrůtky u Verunky – Klárčín dvoreček

17. ÚNORA 2024
od 9.00

Maso z kotle, polévka,
zabijačkové speciality. To vše si
můžete dát na místě nebo si vzít
domů.)

**Přijďte se pobavit s přáteli a
posedět :)**

ČSCH z.s., ZO Kojetín pořádá akci, která se koná za finančního přispění
Olomouckého kraje a města Kojetína.
Pod záštitou Ing. et Ing. Martina Šmídy, radního Olomouckého kraje pro oblast životního prostředí,
odpadů a zemědělství a I. místostarosty města Kojetína Arnošta Petruželky

**TRADIČNÍ VÝSTAVA
DROBNÉHO ZVÍŘECTVA**
drůbeže, holubů a králíků 2024

1. 3. | 2. 3. | 3. 3.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
PRO ŠKOLY, 8–13h

OTEVŘENO PRO
VEŘEJNOST 8–15h

OTEVŘENO PRO VEŘEJNOST
8–12h, +VÝHODNOCENÍ

+FARMÁŘSKÉ TRHY + BOHATÉ OBČERSTVENÍ
Podvali 537, Kojetín

 MORAVSKÉ TRHY
PROPOJUJEME LIDI

KOJETÍN
MASARYKOVO NÁMĚSTÍ

13.3.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy se zabijačkou
10.4.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
15.5.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
12.6.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
24.7.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
18.9.2024 - 9:00 - 16:00 farmářské trhy
23.10.2024 9:00 - 16:00 farmářské trhy
13.11.2024 9:00 - 16:00 farmářské trhy se zabijačkou

 KOJETÍN **město Kojetín**

 Moravské trhy z.s.
Čujkovova 1714/21,
700 30 Ostrava
www.moravsketrhy.cz

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB KOJETÍN INFORMUJE

Zahájení nového semestru VU3V

V naší víceúčelové klubovně na DPS E. Beneše zahajujeme v lednu další semestr Virtuální univerzity třetího věku. Virtuální Univerzita třetího věku (VU3V) je jedna z forem Celoživotního vzdělávání organizovaná Provozní ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze. Cílem Virtuální U3V

je umožnit všem posluchačům v rámci České republiky zájmové vysokoškolské studium U3V bez ohledu na vzdálenost od sídel vysokých škol a univerzit, ve kterých probíhá prezenční seniorské vzdělávání, jehož se z různých důvodů (vzdálenost, zdravotní a časové důvody, finanční náročnost na dopravu apod.) nemohou zúčastňovat. V souladu se vzděláváním též vytvořit prostředí pro sociální kontakt posluchačů v daných lokalitách. V novém semestru se studenti mohou těšit

na téma Habsburkové bez trůnu. Cyklus přednášek zachycuje osudy vybraných příslušníků habsburského rodu, kteří se dostali do střetu se zavedenými rodovými předpisy a často i dobovou morálkou. Všechny osobnosti, o kterých se v kurzu hovoří, se dostaly z nejrůznějších, obvykle ryze osobních důvodů do konfliktu s císařem Františkem Josefem I., jehož důsledkem bylo vyloučení z habsburského rodu a nucený odchod z monarchie. Videokurzem nás provází Jan Županič.

Pavlaína Gremlicová

Lednová canisterapie

První letošní volnočasovou aktivitu jsme zahájili naší oblíbenou canisterapií. Díky nadačnímu fondu Českého rozhlasu a projektu Ježíškova vnučata jsme opět mohli přivítat Janu Janků zastupující organizaci SpoluTudy, z.ú. Setkání proběhlo na DPS Peštuky a sešlo se nás třináct účastníků. Jako vždy byla skvělá atmosféra, pejsci rasy border kolie vždy navodí pozitivní náladu a pohodu. Čas strávený

canisterapií je pro naše seniory velmi kladným přínosem. Pokud máte v okolí seniory, kteří by měli zájem o individuální setkání s pejsky, můžete se na nás obrátit o bližší informace, a to na telefonu: 727 813 601 nebo na e-mailu: internet@css.kojetin.cz

Pavlaína Gremlicová

CHARITA PŘEROV

Tříkrálová sbírka

Letošní lednová Tříkrálová sbírka probíhala v Kojetíně a místní části Popůvkách, v Přerově a jeho místních částech, v obcích na Přerovsku a Kojetínsku. Celkem se do akce zapojilo na 700 dobrovolníků. Lidé darovali koledníkům 1.605.884 korun, což je téměř o dvě stě tisíc korun více než minulý rok. V Kojetíně a místní části Popůvkách celkem 52 852 Kč.

Do Tříkrálové sbírky v Kojetíně se zapojilo celkem devět skupinek koledníků. V pátek koledníci navštívili Městský úřad v Kojetíně a pečovatelské domy. V sobotu pak mohli obyvatelé města potkat sedm skupinek a v neděli jednu skupinku v Popůvkách.

Koledování probíhalo od pátku 5. ledna do neděle 7. ledna 2024. Koledníky přivítal kojjetínský farář P. Pavel Ryšá-

vý, který jim dal požehnání na cestu. Velké poděkování patří zejména obětavé práci malých i velkých koledníků, kteří vyšli do ulic i v nepříznivém počasí, které panovalo.

Část výtěžku Tříkrálové sbírky využije Charita Přerov na přímou pomoc lidem, kteří se ocitli v nouzi. Peníze

ale půjdou i na nákup kompenzačních pomůcek a vybavení Azylového domu pro muže a ženy v Přerově.

Děkujeme všem, kteří do sbírky přispěli a také všem dobrovolníkům, kteří se do akce zapojili!

Jitka Matoušková
zástupce ředitele Charity Přerov

Tříkrálová sbírka Kojetín

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ Jeremiáš 1,8

Program setkání v únoru 2024 (v čase Hromnic, v mezidobí a počátku doby postní)

4. 2. 2024 Neděle – Hromnice; Uvedení do chrámu:

BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

11. 2. 2024 Neděle

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

18. 2. 2024 Neděle – 1. postní (Invocavit):

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

25. 2. 2024 Neděle – 2. postní (Reminiscere):

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

3. 3. 2024 Neděle – 3. postní (Oculi):

BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

„Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil,
co zahynulo.“ Lukáš 19,10

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům i veřejnosti v pondělí a ve středu od 9 do 15 hodin. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz
Naši sestrou farářkou je Petra Hrušková z Hranic n/M., telefon: 606 207 782

email: petra.hruskova@email.cz
Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!
Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách: <http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu>

Fotogalerie: <https://www.zonerama.com/captainjtc>

FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>

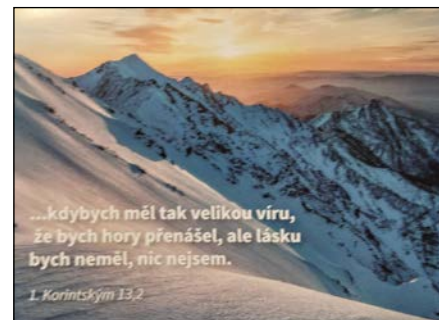
Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/>

Bohoslužby on-line: <https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html>

Pomoc potřebným: <https://www.husitskadiakonie.cz/pomahejte-s-nami/>

Jiří Pleva

Biblický citát měsíce:

Citát měsíce:

Beňov	13 007 Kč	Lipová	15 268 Kč	Radslavice	49 462 Kč
Beňov Prusy	14 212 Kč	Líšná	13 415 Kč	Radvanice	11 468 Kč
Bochoř	46 362 Kč	Lobodice	18 664 Kč	Rokytnice	44 366 Kč
Brodek u Přerova	42 428 Kč	Majetín	33 253 Kč	Říkovice	15 378 Kč
Luková	5 896 Kč	Měrovice	10 336 Kč	Sobíšky	4 790 Kč
Buk	10 791 Kč	Nahošovice	3 783 Kč	Stará Ves	24 687 Kč
Císařov	15 930 Kč	Nelešovice	8 187 Kč	Stříbrnice	5 472 Kč
Citov	21 847 Kč	Oplocany	10 318 Kč	Suchonice	9 986 Kč
Čechy	8 561 Kč	Pavlovice u P.	27 486 Kč	Sušice	12 615 Kč
Dobříčice	8 631 Kč	Podolí	9 684 Kč	Šišma	10 965 Kč
Domaželice	24 093 Kč	Polkovice	15 780 Kč	Tovačov	59 768 Kč
Dřevohostice	50 108 Kč	Prosenice	31 259 Kč	Troubky	118 455 Kč
Grymov	9 310 Kč	Přerov	345 664 Kč	Tučín	19 474 Kč
Horní Moštěnice	69 535 Kč	Předmostí	88 201 Kč	Turovice	9 555 Kč
Hradčany	18 160 Kč	Vinary	10 101 Kč	Uhřetice	17 028 Kč
Ivaň	30 107 Kč	Žeravice	8 723 Kč	Věžky	10 000 Kč
Klopotovice	10 524 Kč	Dluhonice	8 646 Kč	Vlkoš	54 971 Kč
Kojetín	52 852 Kč	Kozlovice	19 085 Kč	Zábeštní Lhota	6 312 Kč
Kokory	45 350 Kč	Henčlov	25 037 Kč	Želatovice	19 550 Kč
Křenovice	18 550 Kč	Peňčice	3 000 Kč	valuty	238 Kč
Křtomil	25 092 Kč	Přestavky	13 627 Kč		
Lazníky	3 520 Kč	Radkovy	5 650 Kč		
				celkem	1 605 884 Kč

Děkujeme všem koledníkům, koordinátorům, pracovníkům obecních a městských úřadů, spolupracovníkům a příznivcům za organizaci a koledování.

TJ SOKOL KOVALOVICE

Začal nový fotbalový rok 2024

Sice fotbalové hřiště spí zimním spánkem, ale v Kovalovicích už pomalu myslí na jaro. První akcí, na které se sejdou přátelé a příznivci fotbalu, byl kuželkářský turnaj v sobotu 6. ledna 2024. Vše se odehrává na kuželně, která je přístavbou sýpky v sousedství místního zámku. Zdejší letitá dráha je plná nerovností a kuželky jsou stavěné ručně. O to víc je zajímavé sledovat pokusné hody účastníků. Nejde ani tak o výsledky, jak o to, že se všichni dokážou bavit. Přesto se počítají výsledky a vyhodnocuje vítěz. Mužskou kategorii už po několikáté ovládl Josef Ošťádal. Letos se nejlepší ženou stala Jaroslava Procházková. Protože jsem chodil na tříkrálovou koledu, tak jsem se nezúčastnil, ač kuželky jsou jednou z mých oblíbených aktivit. Fota z turnaje pořídil Zdeněk Uhýrek.

6. ledna 2024 - turnaj v kuželně

Nejdůležitější událostí ledna byla valná hromada TJ Sokol Kovalovice, která se konala v pátek 12. ledna 2024. Vždy se těší velkému zájmu členů, kteří zaplní sál místního zámku. Také letos byl program schůze zaměřen na zhodnocení roku 2023 a plány na rok 2024.

Podrobnou zprávu o činnosti spolku přednesl jednatel Radoslav Tvrdou. Věnoval se nejen sportovní stránce činnosti klubu, ale také společenským akcím. V současnosti je tým mužů na 6. místě tabulky krajské soutěže 1.A třídy a má dobrou pozici před jarní částí. Pokud získá potřebné body, nemusí mít záchranářské starosti. Na jaře bude mít těžké soupeře doma a venku se utká s těmi, které doma suverénně porázel. Hlavně týmy kolem Olomouce mají ve svém kádru bývalé hráče Sigmy a je těžké se jim vyrovnat. Hráči Kovalovic hrají za symbolický párek a pivo, a hlavně je motivuje dobrá parta, kterou fotbal baví. Hotové hráče, kteří za zápas chtějí peněžní odměnu, klub nechce a sází na výchovu mladé generace. Nyní má mladší žáky, starší

a mladší přípravku, kterým se věnují hráči nebo rodiče dětí, za což jim patří velký dík. Dnes je spíše výjimka, když někdo věnuje svůj čas a energii pro ostatní. Klub se stará o zázemí pro hráče a diváky. V roce 2023 se odehrála podzimní část na rozšířeném hřišti s novým povrchem a brankami. Diváci získali větší komfort pergolou nad stoly pro občerstvení a dvěma tribunkami se sedadly z umělé hmoty v klubových barvách. Klub pořádá i většinu akcí, které obohacují život, jako jsou hodové zábavy, den dětí apod.

Finanční zprávu o hospodaření klubu přednesl pokladník a trenér Marek Ševeček. Opět zde byly uvedeny relevantní údaje, které zajímají všechny členy, jak na tom klub je. Rozpočet klubu v roce 2023 byl mírně přes jeden milion korun. Ve výdajích největší objem mimo provoz představují náklady na úpravy hřiště a zázemí ve výši 440 tis. Kč. Byl zakoupen nový traktor na údržbu hřiště. Na svou činnost klub finance získává díky sponzorům a dotacím, o které úspěšně žádá z různých dotačních titulů a programů.

Na rok 2024 má klub v plánu další investice. Pro dětské kategorie je to další šatna. Dokončení zastřešení prostoru mezi hlavní budovou a bufetem s udrnou. Samotný bufet plánují vybavit zařízením pro lepší poskytování služeb. Vzhledem k tomu, že všechny týmy trénují na jedné ploše, tak je záměr umělým osvětlením prodloužit tréninkový čas aspoň na polovinu hřiště. Po schůzi se konal v sobotu 13. ledna 2024 premiérový turnaj ve stolním tenise za účasti sedmnácti hráčů. Skupinové zápasy ve dvouhrách se odehrály na třech stolech. Další výrazová soutěž systémem postupového pavouka na dvou stolech. Turnajové prvenství získal Alois Šírek, který ve finále porazil 3:1 syna Ondřeje, oba z Kojetína. Třetí místo patří Josefovi Ošťádalovi z Kovalovic, který se utkal

se synem Vojtěchem. Turnaj byl všemi hodnocen kladně a bude pokračovat i další roky. Vynikající gulášek na obou akcích obstarali zdejší myslivci a ženy. V lednu už začala pro všechny týmy příprava v hale a v únoru muži absolvují zimní soustředění od 16. do 18. února 2024 na Rusavě. Na to navazují přípravné zápasy na umělé trávě v Kroměříži: 24. února 2024 – 15 hodin s Fryštákem a 3. března – 14 hodin se Slavií Kroměříž U18. Na začátku března, a to **v sobotu 2. března 2024 se uskuteční na záměcku od 14 hodin Dětský karneval a večer od 20 hodin Sportovní večírek.**

Další přípravné zápasy se plánují na březen, termín bude upřesněn. Vše směřuje k tomu, aby tým byl připraven na první jarní soutěžní zápas 24. března 2024 od 15 hodin, kdy v Hlubočkách sehraje odvetu za podzimní debakl 1:7 v Měrovicích.

Hráči a příznivci se už nemohou dočkat, až vypukne jaro v plné síle a vy-

turnaj ve stolním tenisu - SOKOL Kovalovice
1. ročník záměček Kovalovice sobota 13. ledna 2024

razi na fotbal. Tento rok bude náročný a sport v něm bude hrát důležitou roli. Budeme fandit a podporovat nejen místní sportovce, ale i na naše reprezentanty na mezinárodních akcích hlavně na LOH v Paříži.

Jaroslav Bělka,
fota: kuželky Zdeněk Uhýrek
ostatní autor

DOBŘÉ KILO 2024

Charitativní běh

Dobré kilo 2024

Již podruhé se běžel z Kojetína do Kroměříže běh Dobré kilo. Je to spojení dobrého úmyslu přispět na dobrou věc, a zároveň zdravým pohybem prospět svému zdraví. Pořadatelé etapového závodu Morava Run, který se běží v létě kolem řeky Moravy z Dolní Moravy až do Lanžhota, využívají některé úseky pro zimní dobročinný běh. Kojetín se osvědčil svým kvalitním zázemím a vstřícností místních pořadatelů. Tento úsek patří k nejdelším a měří 11,4 km.

Letos se na start v sobotu 20. ledna 2024 u bývalého Okresního domu postavilo třicet pět účastníků. Z Kojetína běželi Jirka Matoušek (mj. vítěz Hanácké desítky) a Josef Zaoral, který běhá ultra běhy přes překážky i v Rakousku. Mimo běžců, to byli chodci s nordic holemi a také turisté, kteří se vydali na trať vedoucí z náměstí, přes Blanskou ulici k Moravě, dále po pravém břehu

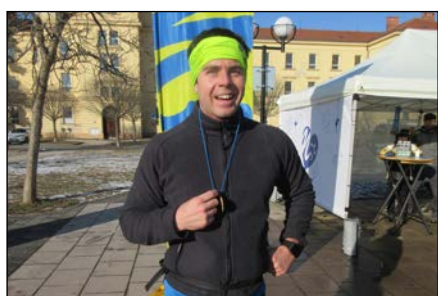

DOBŘÉ KILO - charitativní běh
Kojetín - Kroměříž 11,4 km
sobota 20.ledna 2024

Moravy až do cíle na Hanácké náměstí v Kroměříži. Nebyl to závod na čas, ale nejrychlejší dobíhali v čase 43:15. V cíli je čekala účastnická medaile a občerstvení – teplý nápoj a něco k zakousnutí. Ale hlavně dobrý pocit, že přispěli na léčbu šestileté Amélie, která přijela s rodinou do Kroměříže. Melinka, které po narození byla diagnostikována Hirschsprungova choroba (ročně se s touto vadou v České republice narodí dvacet dětí, častěji jsou to chlápci), musela podstoupit

kompletní resekci střev. Bez možnosti vstřebávání důležitých živin skrz střevní stěny přijímá jen umělou výživu. Kvůli tomu nemůže třeba chodit do školy a učit se doma. Je to sympatická dívka, která s onemocněním od narození statečně bojuje. Právě startovné a dobří lidé ji v tom pomohou. Stále můžete přispět na <https://moravafLOW.cz/dobrekilo/> Děkujeme!

Jaroslav Bělka

VZPOMÍNKA

Vzpomínka na pana Josefa Psíka

S panem Psíkem jsem se blíže seznámil v roce 2010, kdy začala tradice výstav betlémů v Kojetíně. Přerovský deník z 30. 11. 2010 o tom píše: „Organizátorka výstavy Marie Kalovská se spolu s dalšími nadšenci z Kojetína – Marií Hruškovou a Josefem Psíkem z místního Sboru dobrovolných hasičů rozhodli, že vyzvou majitele jesliček z Kojetína a okolí, aby svá díla na výstavu zapůjčili. „Ohlas, který tato výzva vyvolala, nás mile překvapil,“ řekla Kalovská.

Pan Psík ochotně provázel návštěvníky výstavy, kteří byli okouzleni krásou osmapadesáti betlémů. A právě tady se naše cesty střetly a zjistili jsme, že nás spojuje láska k Sv. Hostýnu. Pan Psík byl tehdy členem výboru Matice svatohostýnské a jeho vyprávění a nadšení mě tak zaujalo, že jsme se stali s manželkou také jejími členy.

To bylo v době, kdy se blížilo 100 let od korunovace sochy Panny Marie Svatohostýnské v jubilejním roce 2012. Pan Psík začal naplňovat myšlenku pořízení nových zvonů. Zprvu mu málokdo věřil, ale svým nadšením dokázal nemožné. Psal jsem o tom v článku KZ 9/2012: *Z Hostýna zní opět zvuk zvonů. Málokomu se poštěstí, že po něm zůstane památka takřka na věky věků. Našemu občanu Josefu Psíkovi se to podařilo. Byl totiž iniciátorem pořízení nových zvonů na Svatém Hostýně. Na loňské valné hromadě Matice svatohostýnské tuto akci navrhl a následně se ujal funkce koordinátora. Zasloužil se o to, že se celá akce rozběhla a byla odborně, technicky, finančně a organizačně zajištěna v rekordně krátkém čase. Zvony byly přesně před sedmdesáti lety zabaveny a roztaveny pro výrobu zbraní. Nové zvony se jmenují Panna Maria Nanebevzatá (je největší a váží 2080 kg), Svatý Cyril a Metoděj, Svatý Josef, Svatá Rodina, Svatý Ignác a Služebník Boží Antonín Cyril Stojan. Sedmý zvon (Svatý Jan Sarkandr) při slavnostním požehnání chyběl. Musel být odlit znovu, protože dělníci v německém Pasově při výrobě poškodili jeho stěnu. Dne 6. května 2012 byly požehnány slovy olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera: „Ať zvuk těchto zvonů dolétne k lidem a rozezvučí jejich srdce!“ Náklady na výrobu a zavěšení zvonů dosáhly částky 7,5 milionu korun a budou hrazeny z veřejné sbírky. Dalších 1,7 milionu bylo třeba na další investice (nové stolice, stropy, okenice, schodiště ve věžích). Zvony se letos společně rozezněly při srpnových slavnostech 100. výročí korunovace sochy Panny Marie Svatohostýnské. „Vždycky jsem říkal, že lidé na zvony pro Svatý Hostýn dají. A jsem rád, že jsem se nespletl. Každému za jeho dar děkuji a klaním se mu“, vzkazuje pan Psík, kterého vždy usměvavého můžete potkat na Hostýně a u nás v Kojetíně a rád se s vámi podělí o své zážitky.*

Zvony nejen na Hostýně, ale i u nás v Kojetíně vyzvání také zásluhou pana Psíka. V roce 1982 se ve věžích kostela Nanebevzetí Panny Marie rozezněly místo železných nové zvony v neděli 26. září. Historie zvonů v Kojetíně je popsána ve farní kronice a také Jiřím Gračkou v Dějinách římskokatolické farnosti v Kojetíně. Pan Psík mi umožnil naskenovat foto z této akce jako památku na tuto událost a doplnil osobními vzpomínkami, za což jsem mu vděčný.

Často jsme se jako cyklisté potkávali v ulicích města a vždy z toho byla debata na delší dobu o Kojetíně a Hostýně. Pan Psík také jako důvěrník roznášel místním členům Svatohostýnské listy. Když jsem je objevil ve schránce, tak jsem byl rád, že se o Hostýně něco nového dozvím. Prostě pan Psík byl takový, že se podělil s ostatními o svou životní radost být někomu užitečný a nápomocen. Také pořádal zájezdy po poutních místech.

Jeden z posledních byl do jeho milovaných Křtin. Požádal mě v září 2021, zda bych nemohl vyfotit renovovaný obraz Panny Marie Křtinské, který věnovali vděční farníci v roce 1946 za záchranu Kojetína a hlavně kostela. V sobotu 16. října 2021 se konala pouť do Křtin spojená s požehnáním renovovaného obrazu Panny Marie Křtinské (článek v KZ 10/2021).

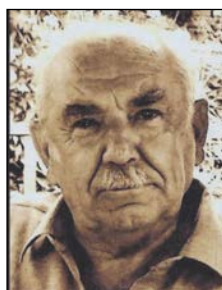

Životní cesta pana Josefa Psíka po 77 letech skončila 25. prosince 2023 v kruhu rodiny. Pohřeb se konal 3. ledna 2024 v jeho milovaném kostele v Kojetíně, kde působil i jako kostelník. Kostel zaplnili všichni, kteří na něho budou vzpomínat. Mši sloužili kněží ze Svatého Hostýna. Poděkování zaznělo i od předsedy Matice svatohostýnské i se vzpomínkou na zásluhy o nové zvony. Čestnou stráž a doprovod z kostela a na hřbitově jako poslední službu svému bývalému členu a starostovi sboru poskytli místní hasiči. Jeho vyzvánění umíráčkem ve hřbitovní kapli už bylo na jiném zvoníkově.

Jak uvedl ve smuteční řeči pan farář, slova pana Psíka se naplnila „*Na Vánoce už tady nebudu*“. Pane Psíku, tisícové díky za všechno dobré, co jste vykonal. *Jaroslav Bělka*

VZPOMÍNKY

Dne 23. ledna 2024 uplynulo již osm let,
kdy nás navždy opustil náš milovaný tatínek, dědeček a pradědeček

pan Ing. Vincenc Krybus

Touto cestou bychom chtěli vzpomenout jeho památky
a vy všichni, kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte spolu s námi.
Syn Miloš s rodinou

Čas plyne, vzpomínky zůstávají na

pana Jaroslava Junašíka

který od nás odešel před pěti lety dne 17. ledna.
Dne 19. února 2024 jsme vzpomněli jeho nedožitě 96. narozeniny.

S láskou vzpomíná vnučka Pavla s rodinou.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 28. ledna 2024 oslavil 90. narozeniny

pan Miloš Krčmař z Kojetína

Všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, hodně štěstí, pohodu a optimistickou náladu přejí dcery Miloslava a Jana, přítelkyně Eliška s rodinami a vnučaty a pravnoučaty.

Milý tatínku, děkujeme Ti za všechno, co jsi pro nás udělal.

Ať Tvé oči ještě dlouho štěstím září, ať máš úsměv na své tváři.

INZERCE

SPRING WALK

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

ADVOKÁTI V KOJETÍNĚ, KTERÉ CHCETE ZNÁT

**Máte právní problém,
a nevíte si s ním rady?**

Domluvte si schůzku

+420 533 555 353
info@springwalk.cz
springwalk.cz

Masarykovo náměstí 55, Kojetín

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Vystavení IHNEĎ PLATNÉHO dokladu
ekolikvidace Vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

Vyplatíme vám za váš autovrak
1000 až 5000 Kč

Autovrakoviště Třebětice - Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

**Ekologická likvidace
autovraků ZDARMA.
Včetně potvrzení na místě.**

1000 až 3000 Kč za váš vrak

Odvoz ZDARMA

Dobrotice 776 719 631

NABÍZÍM ÚKLIDOVÉ SLUŽBY

Jedná se o pravidelný i jednorázový
úklid bytů, společných prostor bytových domů,
úklid kanceláří, ordinací, a mytí oken.

V případě zájmu mne prosím kontaktujte.

Mobil: 720 142 738

e-mail: patikova.petra@seznam.cz

Prodejní místa Kojetínského zpravodaje v Kojetíně

* MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033

* Informace VIC, Masarykovo náměstí 8

* Knihovna – VIC, Masarykovo náměstí 8

* Potraviny Dobručky od Verunky, Tyršova 1393

* Potraviny DOLABUŽ Masarykovo náměstí 54

* Ivana Krejčířiková, Kovalovice 45

od 10. na www.mekskojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj

POHLEDEM FOTOGRAFA

...z lednových cest po hanácké krajině...

Jiří Šírek

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 500 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903, Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Ing. Jaroslav Bělka, Kateřina Lýsková, Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.meks.kojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratkou si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

